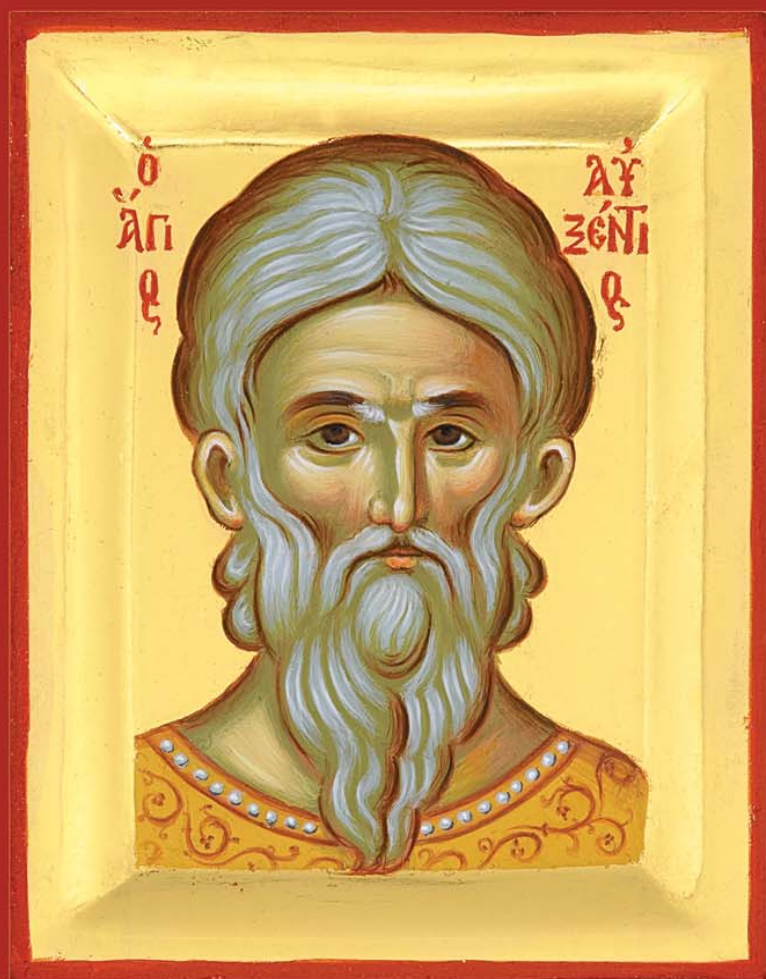

ΆΓΙΟΣ ΚΥΤΤΡΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Έγκύκλιος Χριστουγέννων:
«Ἐλθέ καὶ γενοῦ ἄνθρωπος!» - Ἡ Σάρκωσις καὶ τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Ἀνθρώπου 113
- Ποιμαντικὴ καὶ Ἱεροποστολικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Αὐστραλία καὶ Νέα Ζηλανδία 115
- Ἑορτὲς Ἱερῶν Ναῶν στὸ Κάλιαρι καὶ στὸ Τορόντο 117
- Ἑορτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς 118
- Μία Συγκλονιστικὴ Οὐράνια Θεία Λειτουργία 119
- Ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος Σάρδεων ὁ Ὁμολογητὴς 120
- Ἑγκαίνια νέων Γραφείων τοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» στὴν Φυλὴ ... 122
- Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις 124
- Χριστούγεννα στὴν Νότια Ὅσσετία 125
- Χριστουγεννιάτικη Ἑόρτια Ἐκδήλωσις 125
- Ἡ Ἀγρυπνία τῶν Εἰσοδίων στὴν Ἱ. Μονὴ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν 126
- Συνοδικὴ Παραίνεσις Πρὸς τὸ Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοδοσίας μας 127
- Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Κασσαβέτειας Βόλου 130
- Ἡ Σφαγὴ τῶν Ἀγίων Νηπίων ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου 131
- Χριστουγεννιάτικη Μυσταγωγία μὲ τὴν πέννα τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη 133
- Πνευματικὲς Νουθεσίαι Στάρετς Μακαρίου τῆς Ὀπτινα 135
- «Εἶπε Γέρων» - Ἀπὸ τὸν Βίο τῆς Ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας 136
- Νέα Ἐκδοσις στὰ Ρωσικά: Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα
καὶ τὸ Μοναστήρι τους στὴν Φυλὴ τῆς Ἑλλάδος

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Αὐξέντιος. Μικρογραφία.

Ἔργο Ἑμμανουήλ Παρασύρη, 2009.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Τὸ Ἅστρο τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ στὴν Βηθλεέμ.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης-Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org • Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία: «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰὶ
νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

«Ἐλθὲ καὶ γενοῦ ἄνθρωπος!»

Ἡ Σάρκωσις καὶ τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Ἀνθρώπου

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές μου·

Οἱ Ἅγιοι μᾶς προτρέπουν νὰ συλλογίζώμεθα προσευχητικὰ καὶ μὲ καρδιά γεμάτη εὐγνωμοσύνη τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ.

«Συλλογίσου», λέγει ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, «συλλογίσου, ἀδελφέ, τὸ ὕψος τοῦ βαθμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνυψώθης διὰ μέσου τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως»¹.

Καὶ ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ὅσιος παραπέμπει στὸν θεόλεκτο Ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος γράφει πρὸς Ἐφεσίους:

«Ἀναβάς (ὁ Χριστὸς) εἰς ὕψος», «ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν» καὶ «πληρώσας τὰ πάντα», «ἠχημαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις»².

Ὁ σαρκωθείς καὶ σταυρωθεὶς Σωτὴρας μας, ὅταν μετὰ τὴν Ἀνάστασι καὶ τὴν Ἀνάληψί Του ἀνέβη ὑψηλὰ στὸν Οὐρανό, αἰχμαλώτισε καὶ κατήγγησε τὴν ἁμαρτία, τὸν θάνατο καὶ τὸν διάβολο, ἐγένεψε μὲ τὴν Θεανθρώπινη Παρουσία Του καὶ τίς δωρεές Του τὰ πάντα, καὶ ἔδωσε στοὺς ἀνθρώπους τὰ Χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

* * *

Φιλόχριστοι Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές μου·

Ἔνα ἀπὸ τὰ «δόματα», τὰ Χαρίσματα αὐτά, βεβαίως τὸ ὑψηλότερο, εἶναι ὅτι ἀνήκομε πλέον στὴν Οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ, στὴν «Ἁγία Ἀριστοκρατία τοῦ Θεοῦ»³, ὅπως τὴν χαρακτηρίζουν οἱ

Ἅγιοι· εἴμεθα «τέκνα Θεοῦ», «κληρονόμοι Θεοῦ» καὶ «συγκληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ»⁴.

Αὕτῃ ἡ θεία Υἱοθεσία μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀπευθυνώμεθα μὲ οἰκειότητα πρὸς τὸν Θεὸ ὡς *Πατέρα μας*⁵· ὅλοι οἱ Χριστιανοί, κατὰ τὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο, ἔχομε λάβει ἀπὸ κοινοῦ «μίαν εὐγένειαν»⁶, ἀλλὰ καὶ μίαν κλῆσιν:

«Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά»⁷.

Ἐδῶ ἀκριβῶς, μὲ τὸ Χάρισμα καὶ τὴν Κλῆσι αὐτῇ, μᾶς ἀποκαλύπτεται ἀκόμη βαθύτερα τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Ἀνθρώπου: ἔχει δημιουργηθῇ καὶ ἀναδημιουργηθῇ τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ γίνῃ «θείας κοινωνὸς φύσεως»⁸.

* * *

Τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ μεταξὺ Κόσμου καὶ Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Ἀγιότης, ὡς τὸ «ὑπέρτατο χριστιανικὸ ἰδανικό»⁹, κατὰ τοὺς Ἅγίους.

Αὕτῃ ἡ δυνατότης τοῦ «ἀγιασμοῦ» μας, χωρὶς τὸν ὁποῖο «οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον»¹⁰, μᾶς ἐδόθη ἀπὸ τὴν στιγμή ὅπου ὁ Χριστὸς μας «ἐκοινωνήσῃ τὴν θεότητά Του εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν»¹¹, κατὰ τὴν Σάρκωσιν· ὅταν ἐξεχύθῃ στὴν πρώην ταπεινὴ καὶ ἀγενεὴ φύσι μας ἡ «ἀπειροδύναμος ἀγαθότης τῆς θεαρχι-

κῆς ἀσθενείας»¹². ὅταν ὁ Κύριός μας «ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν»¹³ καὶ ἐγίνετο ἓνας *Μετανάστης* τῆς Ἀγάπης, ἓνας «Πτωχὸς» καὶ «Εὐάλωτος Θεός»¹⁴, προκειμένου ἡμεῖς νὰ «μεταλάβωμεν τῆς Ἐκείνου πληρώσεως»¹⁵, νὰ γίνωμε δεκτικοὶ τῆς Ἀκτίστου Χάριτος καὶ νὰ πληρωθοῦμε/γεμίσωμε μὲ τὰ «δόματα» τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

* * *

Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα καὶ Ἀδελφοί·

Ἰδιαίτερος σήμερα, στὴν μεγάλη αὐτὴ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος μὲ τὸ χριστοκεντρικὸ πάθος, τὸ ὁποῖο τὸν διακρίνει γιὰ τὸν ἄνθρωπο, μᾶς ἀπενθύνει μία προτροπὴ:

«Ἐλθε καὶ γενοῦ ἄνθρωπος!» «ταῦτα λέγω καὶ λέγων οὐ παύσομαι· ἔλθε καὶ γενοῦ ἄνθρωπος!»¹⁶...

Πῶς; Μὲ ποῖο τρόπο θὰ γίνωμε ὄντως ἄνθρωποι, κατὰ χάριν θεάνθρωποι;

Ὅταν δὲν λησιμονοῦμε τὸ «ὑπέρτατο χριστιανικὸ ἰδανικόν» μας, δηλαδὴ τὸν «ἀγιασμόν» μας· ὅταν καλλιεργοῦμε τὸ Χάρισμά μας καὶ γινώμεθα «μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ»¹⁷ καὶ μιμηταὶ Χριστοῦ, διὰ μέσου τῶν θεοποιῶν ἀρετῶν καὶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων· ὅταν ἰδιαίτερος «περιπατῶμεν ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς»¹⁸.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς τὶς εὐχὲς τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, ἃς θέσωμε τὴν σφραγίδα τῶν ἱερῶν συλλογισμῶν μας γιὰ τὴν θεία Ἐνανθρώπησι, μὲ τὴν προτροπὴ καὶ πάλι τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου:

«Ἐραστὴς ἔσο τῆς ἀγάπης! δι' αὐτῆς γὰρ ἐσώθης, δι' αὐτῆς υἱὸς γέγονας»¹⁹,

δι' αὐτῆς θὰ γίνῃς θεὸς κατὰ χάριν καὶ κοινωνὸς θείας φύσεως, ὥστε διὰ σοῦ νὰ δοξάζεται ὁ Πατὴρ, δι' Υἱοῦ, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**† Ἀγία Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ 2010**

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν
ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Ὁσίῳ Νικοδήμῳ Ἀγιορείτῳ, Γυμνάσματα Πνευματικά, σελ. 145α, Μελέτι ΙΘ', § 6', ἐκδοοῖς στ' Β. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1971. / **2)** Πρβλ. Ἐφεσ. δ' 8 καὶ 9. / **3)** Ἀγίου Νικολάου (Βελμίροβιτς), «Τὸ Μυστήριον τῆς «ἐπίθεσης» τῶν χειρῶν», στὸ *Πάτερ ἡμῶν*, σελ. 88, Π. Μπότση, Ἀθήνα 2003. / **4)** Ρωμ. η' 16-17. / **5)** Πρβλ. Ματθ. στ' 9: «Πάτερ ἡμῶν». / **6)** Ἱ. Χρυσόστομος, PG τ. 57, στλ. 279, *Εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, Ὁμιλία ΙΘ'*, § δ'. / **7)** Ἐφεσ. ε' 1. / **8)** Πρβλ. Β' Πέτρο. α' 4. / **9)** Ἀγίου Νικολάου (Βελμίροβιτς), ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 87. / **10)** Ἐδρ. ιβ' 14. / **11)** Ὁσίῳ Νικοδήμῳ Ἀγιορείτῳ, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 147α, § γ'. / **12)** Πρβλ. Ἀγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, PG τ. 3, στλ. 681D, *Περὶ Θεῶν Ὀνομάτων, Κεφάλαιον Γ'*, § I. / **13)** Φιλip. δ' 7. / **14)** Μητροπολίτου Ἀντωνίου Μπλούμη, Ὁ Εὐάλωτος Θεός, ἐκδ. Ἐν πλῶ, Ἀθήνα 2008. / **15)** Πρβλ. Ἀγίου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 36, στλ. 325C, *Λόγος ΙΗ'*, *Εἰς τὰ Θεοφάνια, εἰπὼν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος, § ΙΒ'*. / **16)** Ἱ. Χρυσόστομος, PG τ. 55, στλ. 500, *Εἰς τὸ «Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἡ ἀνθρωπότης...», § α'*. / **17)** Ἐφεσ. ε' 1. / **18)** Ἐφεσ. ε' 2. / **19)** Ἱ. Χρυσόστομος, PG τ. 62, στλ. 117, *Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους, Ὁμιλία ΙΖ'*, § α'.

Ποιμαντική και Ίεραποστολική Ἐπίσκεψις στὴν Αὐστραλία καὶ Νέα Ζηλανδία

ΧΑΡΙΤΙ Θεοῦ, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε ἄλλη μία Ποιμαντική ἐπίσκεψις στὴν μακρινὴ Αὐστραλία καὶ τὴν Νέα Ζηλανδία, κατόπιν σχετικῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως, μὲ τὴν ιδιότητα μάλιστα τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἐκεῖ Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς καὶ Ἐξαρχίας μας, μετὰ τὴν κοίμησι τοῦ Σεβασμ. Σύνδνεῦ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσοστόμου († 22.9.2010 ἐκ.ἡμ.).

- Τὴν Κυριακὴ, 25.10.2009 ἐκ.ἡμ., ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Μελδούρνη (περιοχὴ Beaumaris) μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσμ. π. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου, παρουσία ἐλλήνων ὁμογενῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν.

- Τὴν Δευτέρα, 26η Ὀκτωβρίου 2010 ἐκ.ἡμ., τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἐλειτούργησε στὸν εὐρύχωρο καὶ ὠραῖο σερβικὸ Ὁρθόδοξο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Βασιλέως Στεφάνου τοῦ Ντέτσани στὴν Μελδούρνη (περιοχὴ Carrum Downs),

μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσμ. π. Ζβόνιμιρ Γιόδιτς. Ὁ Ἱερὸς αὐτὸς Ναός, μὲ ἀπόφασι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Αὐτοῦ, ὑπῆχθη πρὸ μηνῶν στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας, ὡς καὶ ὁ ἐκ Σερβίας προερχόμενος Ἐφημερίος του.

Στὴν ἴδια αὐτὴ πόλι, ὁ Θεοφίλ. Μεθώνης εἶχε φιλικὴ συνάντησι μὲ τοὺς Ἱερεῖς τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην κ. Ἀγαθάγγελον, Ἱερομονάχους π. Ἰωάννη Σμέλιτς καὶ π. Ἀνδρέα Ἑραστώδ.

- Τὴν Τρίτη, 27η Ὀκτωβρίου ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφίλ. κ. Ἀμβρόσιος μετέβη στὴν Νέα Ζηλανδία πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς μικρᾶς Ὁρθοδόξου Κοινότητός μας καὶ ἐκεῖ τὴν Πέμπτη, 29η Ὀκτωβρίου ἐκ.ἡμ., ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία στὸ Παρεκκλήσιο τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν περιοχὴ τοῦ Ὠκλαντ μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσμ. π. Παύλου Βερμάκ.

- Τὴν Παρασκευή, 30η Ὀκτωβρίου ἐκ.ἡμ. ἐπέστρεψε στὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Κυριακὴ, 1η Νοεμβρίου ἐκ.ἡμ., ἐτέλεσε τὴν Πανήγυρι τοῦ εορτάζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ στὸ Σύνδνεῦ (περιοχὴ Dulwich Hill), στὴν ὁποίαν συμμετείχαν πολλοὶ ὁμογενεῖς.

- Τὴν Πέμπτη, 5η Νοεμβρίου ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφίλ. κ. Ἀμβρόσιος μετέβη στὴν πρωτεύουσα τῆς Αὐστραλίας Κανμπέρρα, ὅπου τὴν ἐπομένη, Παρασκευή, 6η Νοεμβρίου ἐκ.ἡμ., ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Κανμπέρρας Αἰδεσμ. Πρωθιερέως π. Δράγαν Σαράσεβιτς, τοῦ ἐκ Μελδούρνης Αἰδεσμ. π. Ζβόνιμιρ Γιόδιτς καὶ τοῦ

Πρωτοδιακόνου της 'Αδελφῆς ΡΟΕΔ Βασιλείου Γακίμωβ, στήν 'Ιερὰ Μονή τοῦ 'Αγίου Σάββα Ἀρχιεπισκόπου καί Φωτιστοῦ Σερβίας, γνωστή ὡς *Νέον Κάλενιτς*, τῆς ὁποίας τὸ ἐντυπωσιακό, θαυμαστό καί τεράστιο Καθολικὸ ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερο Ὁρθόδοξο Ναὸ στήν Αὐστραλία!

Μετά τὴν Θ. Λειτουργία, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος προήδρευσε στήν πρώτη τακτικὴ Συνέλευσι τοῦ νέου Νομικοῦ Προσώπου τῆς ἐν Αὐστραλία Ἐξαρχίας μας, στήν ὁποίαν

συμμετεῖχαν ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων Κοινοτήτων μας. Στὴν σημαντικὴ αὐτὴ Συνεδρίασι ἐνεκρίθη, κατόπιν μικρῶν τινῶν ἀλλαγῶν καί βελτιώσεων, τὸ ἐκπονηθὲν Καταστατικὸν τοῦ Νομικοῦ Προσώπου, περὶ τοῦ ὁποίου εἶχε σχετικῶς ἐνημερωθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδός μας κατὰ τὴν Συνεδρίασι τῆς Ἱεραρχίας Αὐτῆς τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου.

• Τὴν Παρασκευή, 7η Νοεμβρίου ἐκ.ῆμ., ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης μετέβη στὸν σερβικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος

Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στὸ κέντρο τῆς Κανμπέρρας, ὅπου εἶχε συνεργασία μετὰ τοῦ Ἐφημερίου π. Δράγαν Σαράσεβιτς, τοῦ καί Γραμματέως τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐξαρχίας.

• Τὴν Κυριακή, 8η Νοεμβρίου ἐκ.ῆμ., τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων καὶ λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐλειτούργησε καὶ πάλι στήν Ἱερὰ Μονή τοῦ Ἀγίου Σάββα Σερβίας πλησίον τῆς Κανμπέρρας στήν σλαβονικὴ γλῶσσα καὶ τέλεσε τὴν κατὰ τὴν σερβικὴ παράδοσι «Σλάββα» μερικῶν οἰκογενειῶν πρὸς τιμὴν τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων.

• Κατόπιν, ἐπέστρεψε ὁδικῶς στὸ Σύνδεῦ, ὅπου τὴν ἐπομένη, Δευτέρα, 9η Νοεμβρίου ἐκ.ῆμ., τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ τοῦ Θαυματουργοῦ, ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ποιμαντικῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐτέλεσε Βαπτίσεις, ἐξωμολόγησε πολλοὺς ὁμογενεῖς καὶ γενικῶς φρόντισε γιὰ τὴν ἐπίλυσι ποικίλων ποιμαντικῶν καὶ διοικητικῶν θεμάτων τῶν Ἑνοριῶν μας. Ἡ δὲ νομικὴ ὁργάνωσις τῆς Ἐξαρχίας, ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ τὴν στέρεη βάση γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτὴ ὁμολογητικὴ καὶ ἱεραποστολικὴ δράσι καὶ ἀνάπτυξι Αὐτῆς.

• Τὴν Τετάρτη, 11/24.11.2010, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐπέστρεψε στήν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσι ἄλλης μᾶς εὐλογημένης ποιμαντικῆς καὶ ἱεραποστολικῆς ἀποστολῆς.

Ἑορτὴ Ἱεροῦ Ναοῦ στὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας

ΤΗΝ Κυριακή, 11/24.10.2010, τελέσθηκε ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὸ Κάλιαρι τῆς νήσου Σαρδινίας τῆς Ἰταλίας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν ἑδρα τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Νόρα.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαὴλ μετὰ τοῦ ὑποτακτικοῦ καὶ βοηθοῦ αὐτοῦ Ἀρχιμ. π. Μαριανοῦ. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι Ὁρθόδοξοι πιστοὶ ἐκ τοῦ Ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς.

Ἑορτὴ Ἱεροῦ Ναοῦ στὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ

ΤΗΝ Κυριακή, 8/21.11.2010, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, ἀντιπροσωπεύων τὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἑтна κ. Χρυσόστομο, ἐτέλεσε τὴν ἑόρτιο Θ. Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα σερβικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὸ Τορόντο.

Στὴν Θ. Λειτουργία συμμετείχαν ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἑтна Καλιφορνίας Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Ἀνδρέας Δημητρίεβιτς καὶ ὁ Αἰδεσιμ. π. Δημήτριος Σαρλάκης ἀπὸ τὸ Γουῖν-νιπενγκ τοῦ Καναδᾶ.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι δύο τουλάχιστον ἑκατοντάδες Ὁρθοδόξων σέρβων πιστῶν. Ἐπακολούθησε ἑόρτια Τράπεζα στὴν εὐρύχωρη ἐνοριακὴ Αἵθουσα τοῦ Ναοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Ἀγρυπνία τῆς Ἑορτῆς τῆς Γυναικείας Μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς

ΜΕ τὴν χάρι τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὴν Κυριακὴν, 8/21.11.2010, ἐώρτασε ἡ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, τῆς τριακονταμελοῦς Ἀδελφότητος τῆς ὁποίας προΐσταται ἡ ἀγούσα τὰ ὀνομαστήριά της τὴν ἡμέρα αὐτὴ Γερόντισσα Ταξιάρχια Μοναχὴ.

Στὴν Ἱερὰ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τῶν Ἀγίων Προστατῶν τῆς Μονῆς προεξήρχε ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, ὁ καὶ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, λόγῳ δὲ τοῦ ἀναστασίμου τῆς Κυριακῆς ἡ Σύναξις τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων προσέλαβε ἰδιαίτερο πανηγυρικὸ καὶ δοξολογικὸ χαρακτῆρα.

Συμμετείχαν ὁ Ἐφημέριος τῆς Μονῆς καὶ ἐορτάζων Αἰδεσιμ. π. Ἀγγελος Μουρλάς, ὁ Αἰδεσιμ. π. Χαρίτων Μράζεκ, οἱ Ἀγιοκυπριανῖται Πατέρες Ἱερομόναχος π. Ἰλαρίων καὶ Ἱεροδιάκονος π. Θεοχάρης, ὡς καὶ τέσσερις Ὑποδιάκονοι.

Συμπαρήσαν προσευχόμενοι ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Εὐπραξία μὲ τὴν Συνοδιά της ἐκ τῆς πλησιοχώρου Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, Ἀδελφές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν καὶ πολλοὶ φιλο-Ἀγγελοὶ καὶ φιλακόλουθοι πιστοί.

Στὴν Ἱερὰ αὐτὴ Ἀγρυπνία ἐψάλησαν γιὰ πρώτη φορὰ, στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, στὸ μέσον τοῦ Ναοῦ καὶ πρὸ τῆς Ὠραίας Πύλης, ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, τὰ εἰδικὰ Ἐγκώμια ἢ «Μακαριστάρια» καὶ Εὐλογητάρια, πρὸς τιμὴν τῶν Ἀγίων Ἐπουρανίων Δυνάμεων, ποίημα (Ὀκτώβριος 2010) τῆς Ὁσιολογιωτάτης Γεροντίσσης Ἰσιδώρας, Καθηγουμένης Ἀγιοιεροθεΐτισσης (σύνολο Τροπαρίων 79).

Ἀκολούθησε ἡ Ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Θεοφίλ. Ὠρεῶν ἀπηύθυνε λόγον οἰκοδομῆς, ἀναφερθεὶς στὴν θεολογικὴ διάστασι τῆς κρίσεως, τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ πατρίδα μας, ἐπίσης δὲ καὶ στὴν ἀγαπητικὴ, ἐνισχυτικὴ καὶ παρηγορητικὴ συμπαράστασι τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων σὲ ὅλες τὶς φάσεις τῆς ζωῆς κάθε Χριστιανοῦ (παρῶν βίος, ἡμέρα ἐξόδου, ἡμέρα Κρίσεως), ὡς καὶ στὴν κλήσι ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν νὰ γίνουμε στὸν Ἀδελφό μας πηγὴ Ἑλπίδος καὶ Παραμυθίας.

Στὸ τέλος, ἐγίνε λιτανευτικὴ περιφορὰ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων στὸν αὐλειο χώρῳ, ἀνεπέμφθησαν δεήσεις καὶ ἐγίνε ἐπιμνημόσυνοι δέσεις ὑπὲρ τῶν μακαρίων Κτητόρων τῆς εὐλογημένης Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς.

Μία Συγκλονιστική Ουράνια Θεία Λειτουργία

*Ἐκ τῶν Θαυμάτων στὸ Προσκύνημα τῶν Ποιμένων πλησίον τῆς Βηθλεὲμ**

Η **ΤΟΠΙΚΗ** εὐσέβεια ἔχει διασώσει θαυμαστὲς ἱστορίες καὶ περιστατικά, ποὺ συνέβησαν στὸ Προσκύνημα τῶν Ποιμένων μεταξύ τῶν ἐτῶν 1900-1971.

Ὁ Ἑλληνορθόδοξος ἄραβας καὶ εὐσεβὴς κάτοικος τοῦ χωριοῦ τῶν Ποιμένων (Μπέτ Σαχοῦρ) Χαλὶλ Ἀμπουφάρχα ἦτο πρόγονος τοῦ ἐφημερίου Ἱερέως τοῦ χωριοῦ καὶ διηγόταν τὸ ἐξῆς γεγονός, ποὺ ἔζησε γύρω στὰ 1903, πρὶν ἀπὸ περίπου πέντε-ἕξι γενιές.

Εἶχε λάβει τὸ κλειδί τοῦ Σπηλαίου (ὅπου ὁ ὑπόγειος Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου) νὰ πάει ἐνωρὶς νὰ ἀνάψει τὰ καντήλια γιὰ τὸν Ὁρθρο. Νομίζοντας ὅτι ἦταν πέντε ἡ ὥρα τὸ πρωῒ, ἐπειδὴ ἦταν πανσέληνος ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἔφθασε στὸ Σπήλαιο στὶς δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα, πολὺ ἐνωρίτερα.

Ὅταν ἔφθασε στὸν ὑπόγειο Ναό, ἄκουσε ἀπ' ἔξω ψαλμωδία, ἀλλὰ δίστασε νὰ μπεῖ μέσα ἐπειδὴ οἱ φωνές τοῦ φάνηκαν ἄγνωστες. Ἀναρωτήθηκε ποιὸς ἄραγε νὰ εἶχε ἀνοίξει τὸν Ναό, καὶ ἀφοῦ πῆρε θάρρος μπῆκε μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Βρέθηκε λοιπὸν σὲ Οὐράνια Θεία Λειτουργία Ἀγγέλων. Παρατήρησε τότε μιὰ Κυρία, ποὺ στεκόταν κοντὰ στὴν Ὁραία Πύλη, περιτριγυρισμένη ἀπὸ φωτοστέφανο. Στάθηκε ἀκίνητος

ἀκούοντας μὲ ἔκπληξι, θαυμασμό καὶ ἀπορία τὴν οὐράνια ὕμνωδία, διερωτώμενος πῶς ἄραγε ἤξιώθη νὰ βρεθεῖ σὲ Ἀκολουθία Ἀγγέλων, καὶ ποία νὰ ἦταν αὐτὴ ἡ θαυμαστὴ Γυναίκα.

Ξαφνικὰ ἄκουσε νὰ ἔρχεται ἀπὸ πάνω, ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Σπηλαίου, θόρυβος βηματῶν ἀλόγου, καλπασμοῦ ἀλόγου καὶ ἓνας νεαρὸς Καβαλάρης ἔφθασε ἔξω ἀπὸ τὸ Σπήλαιο. Μόλις μπῆκε μέσα τρέχοντας, πλησίασε τὴν Κυρία, ἡ ὁποία τὸν ρώτησε μὲ δυνατὴ φωνή:

«Ποῦ ἦσουν Ἁγίε Γεώργιε καὶ ἄργησες νὰ ἔλθεις, ἐσὺ ποὺ δέχεσαι τὰ περισσότερα δῶρα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς;».

Καὶ Αὐτὸς ἀπήντησε:

«Μητέρα τοῦ Θεοῦ, Κυρία Θεοτόκε, μιὰ βάρκα βυθιζότανε στὸ πέλαγος καὶ ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ τρέξω νὰ βοηθήσω τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐπικαλέστηκαν τὴν βοήθειά μου».

Λέγοντας αὐτὰ τῖναξε τὸν μανδύα του ποὺ ἦτο βρεγμένος, καὶ πιπίλισε τὸ πρόσωπο καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ Χαλὶλ Ἀμπουφάρχα ποὺ ἦταν παρών.

Ὅταν τελείωσε ἡ Οὐράνια αὐτὴ Θεία Λειτουργία, ἔλαβε Ἀντίδωρο ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Παναγίας καὶ ὅταν ἐξαφανίστηκαν οἱ Ἀγγελοι, ἡ Παναγία καὶ ὁ Ἅγιος Γεώργιος, αὐτὸς παρέμεινε μὲ πειστήριον στὰ χέρια του τὸ Ἀντίδωρο καὶ τίς σταγόνες στὰ ροῦχα του ἀπὸ τὸν μανδύα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πρὸς πίστωση ἀληθινῇ τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ Ἱερέως, ποὺ ἔφθασαν κατόπιν γιὰ τὸν Ὁρθρο, καὶ τοὺς ἐξήγησε τὰ ὅσα θαυμαστῶς εἶδε καὶ ἄκουσε στὸ Σπήλαιο τῶν Ποιμένων.

(*) Ἀπὸ Φυλλάδιο τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ποιμένων Ἀρχιμ. Ἱγνατίου τοῦ Σεπτ. 2007.

Ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος Σάρδεων Γενναῖος Ὑπερασπιστὴς τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων

ΕΝΑΣ μέγας καὶ ἐν πολλοῖς ἄγνωστος στὸ εὐρύτερο Πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας εἶναι ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος, Ἐπίσκοπος Σάρδεων, ὁ Ὁμολογητής.

Γεννήθηκε τὸ ἔτος 754 στὰ Οὐζαρα τῆς Λυκαονίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς καὶ εὐκατάστατους. Ἡ Λυκαονία τοποθετεῖται μεταξὺ Καππαδοκίας καὶ Πισιδίας, μὲ πρωτεύουσα τὸ Ἰκόνιο.

Ἀπὸ μικρὸς ἐπιδόθηκε στὴν μάθησι τῶν ἱερῶν γραμμάτων στὴν γενέτειρά του, ὄντας φιλομαθὴς καὶ ὀξύνους. Ἀργότερα δὲ μετέδῃ στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου γιὰ ἀνώτερες σπουδές. Ὁ ἰσχυρὸς καταρτισμὸς του, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν καλwsσύνη τοῦ χαρακτῆρος του, τὸν ἀνέδειξαν ἄνθρωπο βαθεῖας εὐσεβείας καὶ ἐγκρατείας, προσηλωμένο μὲ ζῆλο στὸ Βιβλικό, Πατερικὸ καὶ Ὁμολογητικὸ πνεῦμα τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Ὅταν ἐπέστρεψε στὴν γενέτειρά του ἀφιερώθηκε ἄνευ δισταγμοῦ στὴν Μοναχικὴ Πολιτεία σὲ Μονὴ τῆς περιοχῆς του, ὅπου διέπρεψε ἐπὶ ἀρετῇ, σοφίᾳ καὶ χάριτι. Αὐτὸ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ χειροτονηθῇ σταδιακὰ Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος καὶ νὰ ἀποκτήσῃ φήμη φωτισμένου Πνευματικοῦ πατρός, καθοδηγητοῦ καὶ διδασκάλου τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ζωῆς τῆς ἁγίας Πίστεως. Θεία

νεύσει, σὲ ἡλικία τριάκοντα τριῶν μόλις ἐτῶν, χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ταράσιο Κωνσταντινουπόλεως τὸ Πάσχα τοῦ ἔτους 787 καὶ τοποθετήθηκε στὴν χηρεύουσα περιφανῇ Μητρόπολι τῶν Σάρδεων, ἡ ὁποία εἶχε ὑποστῇ πολλὰ δεινὰ κατὰ τὴν προηγηθεῖσα περίοδο τῆς εἰκονομαχικῆς αἱρέσεως.

Ὁ Ἅγιος, ὡς Μητροπολίτης Σάρδεων, ἔλαβε μέρος στὴν συγκληθεῖσα τὸ ἴδιο ἐκεῖνο ἔτος τῆς χειροτονίας του Ἁγία Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος στὴν Νίκαια τῆς Βιθυνίας, καὶ μὲ τὶς θεόσοφες, πολýτιμες καὶ ἐμβριθεῖς παρεμβάσεις του σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς Συνεδρίες Αὐτῆς συνέβαλε ἀποφασιστικὰ στὴν ὀρθὴ κατεύθυνσι τῶν συζητήσεων καὶ ἐργασιῶν καὶ στὴν διατύπωσι τοῦ Ὁρου Αὐτῆς ὑπὲρ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων καὶ κατὰ τῆς δεινῆς καὶ βλασφημίου αἱρέσεως τῆς Εἰκονομαχίας.

Οἱ ἀπόψεις του καταναγάζονταν ἀπὸ τὸ γνήσιο Πατερικὸ καὶ Παραδοσιακὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἥθος του ἐλαμπρύνετο ἀπὸ σεμνότητα καὶ ἐπιεικεία· γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ, συντάχθηκε ἄνευ ἐπιφυλάξεως μὲ τὸν Ἅγιο Ταράσιο στὸ ζήτημα τῆς ἀμέσου ἀποδοχῆς στοὺς Θρόνους τῶν ὁσων ἐκ τῶν εἰκονομάχων ἐπισκόπων ἐξεδήλωσαν μετάνοια καὶ ἐνώθηκαν στὴν Ὁρθοδοξία. Ἐπίσης, ὁ Ἅγιος ἀνέγνωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς τετάρτης Συνεδρίας τῆς

Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, υπέγραψε δὲ τὸν Ὁρθόδοξο Ὅρο στὴν τελευταία Συνεδρία Αὐτῆς.

Ἡ ὅλη του παρουσία καὶ σύνεσις ἐκτιμήθηκε βαθύτατα ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς Εἰρήνη καὶ Κωνσταντῖνο, ὥστε τὸν ἀπέστειλαν ὡς Πρέσβυ γιὰ σημαντικὴ ὑπόθεσι τῆς Αὐτοκρατορίας στὴν Συρία.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκβασι αὐτῆς, ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος ἐπέστρεψε στὸ ἀγαπητὸ Ποίμνιό του στὶς Σάρδεις καὶ ἀφωσιώθηκε στὴν διακονία αὐτοῦ. Ὁ χαρισματικὸς καὶ δυναμικὸς λόγος του οἰκοδομοῦσε, στήριζε καὶ ἐνίσχυε τοὺς ἀδυνάτους στὴν Πίστι, ἐνῶ ἡ ἀγάπη καὶ φιλανθρωπία του ἀνακούφιζε τοὺς ἐνδεεῖς καὶ ἀναγκασμένους.

Ὁ Ἅγιος προσέφερε τὴν προστασία του σὲ μία νεαρὰ κόρη, τὴν ὁποίαν μάλιστα ἔκρινε Μοναχὴ, προκειμένου αὐτὴ νὰ ἀποφύγῃ τὴν δυνάστευσί της ἀπὸ πλούσιο καὶ ἰσχυρὸ εὐγενὴ τῶν Σάρδεων. Ἐκεῖνος κατέφυγε παραπονούμενος κατὰ τοῦ Ἁγίου στὸν Αὐτοκράτορα Νικηφόρο τὸν Α΄, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ Ἱερὸς Εὐθύμιος, μετὰ δέκα τέσσερα ἔτη ἐκλεοῦς ποιμαντορίας, νὰ σταλῇ στὴν πρώτη του ὑπὲρ δικαιοσύνης Ἐξορία τὸ ἔτος 803 στὴν μακρινὴ Παταλλαραία, ἓνα μικρὸ νησάκι μεταξὺ Σικελίας καὶ Β. Ἀφρικῆς! Ἐκτοτε πλέον δὲν θὰ ξαναεπέστρεφε στὴν ἔδρα του, ἐφ' ὅσον ἄρχιζε γι' αὐτὸν ἡ ἐπὶ τρεῖς ὁλόκληρες δεκαετίες ἀλλεπάλληλη ταλαιπωρία τῶν μαρτυρικῶν Ἐξοριῶν του...

Τὰ Χριστούγεννα τοῦ ἔτους 814 ὁ ἐξόριστος Ἅγιος Ἐπίσκοπος τῶν Σάρδεων ἀνεκλήθη στὴν Κωνσταντινούπολι ἀπὸ τὸν νέο Αὐτοκράτορα Λέοντα τὸν Ε΄, γιὰ νὰ συμμετάσχῃ σὲ μία σύνοδο κατὰ τῶν ἱερῶν Εἰκόνων, στὴν παράφρονη προσπάθεια ἀναδιώσεως τῆς καταδικασθείσης Εἰκονομαχίας! Ὁ

Ἅγιος ἀντιτάχθηκε σθεναρῶς στὸν αἰρετικὸ Αὐτοκράτορα μὲ ἐξοχη θεολογικὴ ἀπολογία ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξορισθῇ γιὰ δευτέρη φορὰ, ὑπὲρ Πίστεως πλέον, τὸ ἔτος 815, κατὰ πᾶσα πιθανότητα στὴν νῆσο Θάσο, ὅπου καὶ ἐδέχθη δύο σωζόμενες Ἐπιστολὲς ἀπὸ τὸν ἕτερο μέγα Ὁμολογητὴ Πατέρα τῆς ἰδίας ἐποχῆς Ἅγιο Θεόδωρο τὸν Στουδίτη.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς βασιλείας τοῦ ἐπομένου ἐπίσης εἰκονομάχου Αὐτοκράτορος Μιχαὴλ τοῦ Β΄, ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος ἀνακλήθηκε ἀπὸ τὴν δευτέρη Ἐξορία του, ὡμολόγησε καὶ πάλι θαρραλέα τὴν Ὁρθόδοξὴ Πίστι του ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων καὶ ἐξωρίσθηκε γιὰ τρίτη συνεχόμενη φορὰ στὸ νησί Ἅγιος Ἀνδρέας στὸ ἀκρωτήριο τοῦ Ἀκρίτα στὴν Μαύρη Θάλασσα.

Εκεῖ παρέμεινε γιὰ τρία τουλάχιστον χρόνια σὲ σκοτεινὴ φυλακὴ, ὅπου ἐδέχετο ἐπισκέψεις πιστῶν, τοὺς ὁποίους ἐστήριζε μὲ κάθε τρόπο στὴν Ὁμολογία τῆς Πίστεως. Τὸν Δεκέμβριο τοῦ ἔτους 831, ὀλίγο πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ὁ ἐξόριστος Ἅγιος Ἐπίσκοπος ἐκλήθη στὴν νέα καὶ τελικὴ δοκιμασία του, ἡ ὁποία ἐπέστεψε ἔνδοξα καὶ μαρτυρικὰ τὴν πολυπάθη ὁμολογιακὴ βιοτὴ του.

Ὁ Εἰκονομάχος Αὐτοκράτορας Θεόφιλος τὸν κάλεσε σὲ ἀπολογία γιὰ τὴν ἐμμονή του στὴν Ὁρθοδοξία καὶ γιὰ τὸ ὅτι δεχόταν ἐπισκέπτες, τοὺς ὁποίους ἐστήριζε στὸ φρόνημά του. Τοῦτο θεωρήθηκε ἀσεβῶς ὡς παράνομη δραστηριότητα! Ὁ Ἅγιος προέβη σὲ νέα θανμάσια Ὁμολογία ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ ἤλεγξε ἀποφασιστικὰ τὸν ἀσεβῆ Αὐτοκράτορα γιὰ τὴν δυσσέβειά του. Ὁ Θεόφιλος σὲ ἓνα ξέσπασμα ἀσυγκράτητης ὀργῆς ἔδωσε ἐντολὴ νὰ ραβδίσουν τὸν Ἅγιο μὲ τετρακοσίους ραβδισμούς. Ὁ ραβδισμὸς μὲ ὦμα βού-

Ἑγκαίνια νέων Γραφείων τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» στὴν Φυλὴ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 6/19.12.2010, ἐτελέσθη ὁ Ἀγιασμός τῶν Ἑγκαϊνίων τῶν νέων Γραφείων τοῦ Ὁρθοδόξου Συλλόγου Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», στὴν ὁδὸ Φυλῆς 47 στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ὅπου καὶ ἡ Ἔδρα τοῦ Συλλόγου. Τὸν χῶρο, ἓνα ἱσόγειο κατάστημα 70 τετρ. μέτρων, παραχώρησε ἐντελῶς δωρεὰν ὁ Δήμος Φυλῆς, διὰ τοῦ Δημάρχου κ. Δημητρίου Μπουραῖμ.

Τὸν Ἀγιασμό ἐτέλεσε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος καθοδηγεῖ πνευματικὰ τὸν Σύλλογο τοῦ «Ἁγίου Φιλάρτου». Ἐπίσης, παρέστη ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὡς καὶ Μοναχὲς Ἱερῶν Μονῶν μας τῆς Ἀττικῆς. ➔

←
νευρα σὲ ὅλο τὸ καρτερικὸ σῶμα τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου ἐπανελήφθη μετὰ ἀπὸ ὀλίγες ἡμέρες, ἐφ' ὅσον διαπιστώθηκε ὅτι ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος παρέμενε ἀμετάθετος καὶ ἀσάλευτος στὴν Πίστι τῆς Ἀληθείας. Ὁλο τὸ ἄχραντο σῶμα του, τὸ ὁποῖο μοσχοβολοῦσε εὐωδίαν Χριστοῦ, μεταβλήθηκε σὲ μία ἄμορφη δυσώδη πληγὴ, γεμάτη πῦρον καὶ αἷμα. Σὲ αὐτὴ τὴν δεινὴν κατάστασι, ὁ Ἅγιος ἐρρίφθη ἀπάνθρωπα στὴν φυλακὴ, ἐντελῶς ἀδοήγητος καὶ ἀνεπιμέλτης. Τὸ μαρτύριο τῶν φρικτῶν πόνων του διήρκεσε ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρες, ἐνῶ ὁ Ὁμολογητὴς τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων ἦταν ἤδη ἡλικιωμένος καὶ ἀνῆμπορος 77 ἐτῶν!...

Τὴν ἐπομένη τῶν Χριστουγέννων τοῦ ἔτους 831, ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος Σάρδεων παρέδωσε τὴν φωτεινὴ καὶ καθαρομένη ψυχὴ του εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ ἀμέσως τὸ καταπληγωμένο σῶμα του ἀκτινοβόλησε

λαμπρὰ Φῶς Χριστοῦ καὶ ξεχύθηκε μίᾱ ἄρρητη εὐωδία θαυμαστὴ καὶ νικητικὴ!

Τὸ σεπτὸ σκῆνωμά του ἐπιτελοῦσε ἀναρίθμητα θαύματα. Σήμερα, ἡ θεία καὶ μυρίπνοος Κάρα του θησαυρίζεται στὸν μοναδικὸ Ναὸ ἐπ' ὀνόματί του στὸ Κερασίει τοῦ Πειραιῶς, ὅπου συνεχίζει τὴν παροχὴ τῶν θείων χαρίτων καὶ εὐλογιῶν του!

Εἶθε ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος, ὁ πολυπαθὴς Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης, νὰ μᾶς στηρίξῃ στὴν Ὁρθόδοξο Πίστι καὶ στὴν ἐνάρετη κατὰ Χριστὸν πολιτεία, ἐν ὑπομονῇ καὶ ἐλπίδι!

(*) Κύρια πηγὴ γιὰ τὴν ἀπόδοσι τοῦ Βίου ἀπετέλεσε ἡ εἰδικὴ Διπλωματικὴ Ἔργασία, ἡ ὁποία κατατέθηκε στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τῆς Πελαγίας Γαλανοῦ-Καραμπέρη, Ἡ Εἰκονομαχία καὶ ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος Σάρδεων, Θεσσαλονίκη 2008, ἰδίως οἱ σελ. 92-100.

Στὰ Ἐγκαίνια παρέστη καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημ. Μπουραϊμης μὲ Μέλῃ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν Ἀξιότιμο κ. Δήμαρχο γιὰ τὴν δωρεὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς στέγης, ὡς καὶ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι πού προσέφερε στὸν Σύλλογο, προέβη δὲ σὲ σύντομο ἀπολογισμὸ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ ἔργου τοῦ Συλλόγου τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν,

σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο διετεθήσαν συνολικὰ τετρακόσιες χιλιάδες εὐρώ ὡς βοήθημα σὲ ἐνδεεῖς καὶ ἑκατὸ χιλιάδες τεμάχια εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ τροφίμων. Πραγματοποιήθησαν συνολικὰ δέκα ὀκτὼ ἐπισκέψεις σὲ φυλακὲς τῆς χώρας μας, καθὼς καὶ πολλὲς ἄλλες παρεμφερεῖς δραστηριότητες.

Ὁ Δήμαρχος κ. Μπουραϊμης ἀπὸ μέρους τοῦ ἐτόνισε τὴν ἀνάγκη υποστηρίξεως τοῦ Συλλόγου καὶ διαβεβαίωσε γιὰ μία ἀπὸ κοινοῦ συνεργασία στὴν ἀνακούφισι τῶν εὐπαθῶν ὁμάδων τοῦ Δήμου Φυλῆς, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερα.

Ἡ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Κα Εἰρήνη Ἀρχοντούλη, ἀφοῦ εὐχαρίστησε ὅσους προσήλθαν στὰ Ἐγκαίνια, ἀνοίξε γιὰ τὸ

κοινὸ τὴν «Ἐκθεση Ἀγάπης» στὸν κῶρο τῶν νέων Γραφείων μὲ εἶδη δώρων, τὰ ἔσοδα τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου στὴν βοήθεια τῶν ἐνδεδν συνανθρώπων μας.

Στὰ Ἐγκαίνια παρέστησαν ἡ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Γυναικῶν Φυλῆς κ. Ἰωάννα Τσεβᾶ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Μ.Κ.Ο. «Θεόφιλος» κ. Ἰωάννης Ναυπλιώτης, ὁ Καθηγητὴς Πανεπιστημίου κ. Βασίλειος Γαϊτάνης, ὁ Χοράρχης καὶ Καθηγητὴς Βυζαντινῆς Μουσικῆς κ. Μιχάλης Μακρῆς, ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς τῶν Φυλακῶν Κορυδαλλοῦ κ. Νίτσα Κουκούτση, ὡς καὶ πλῆθος κόσμος, φίλοι καὶ φίλες, συμπαραστάτες καὶ ἐθελοντὲς τοῦ σημαντικοῦ καὶ ἐκτεταμένου Φιλανθρωπικοῦ ἔργου τοῦ δραστηρίου αὐτοῦ Συλλόγου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

ΤΗΝ Κυριακή, 1/14.11.2010, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία στὸν νεόδημο Ἱερὸ Ναὸ Παναγίας Γιάτρισσας στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας στὴν Μεσσηνία τῆς Πελοποννήσου, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας περιόδου λειτουργίας Αὐτοῦ. Ἔλαβε μέρος ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελος Μουρλᾶς, ἐδοθήσαν τρεῖς Ὑποδιάκονοι, τῇ συμμετοχῇ τοῦ μικροῦ Ποιμνίου τῶν πιστῶν τῆς περιοχῆς.

ΤΗΝ Τετάρτη, 11/24.11.2010, ἐτέλεσθη Ἀγρυπνία στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ μας τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου στὸ Ροῦφ (Ἑλασιδῶν 28) Ἀθηνῶν, μὲ τὴν συμμετοχὴ ἀρκετῶν εὐλαδῶν. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, μετὰ τῶν Αἰδεσιμ. π. Ἀποστόλου Καγιόγλου καὶ π. Ἀγγέλου Μουρλᾶ, τῇ συνδρομῇ τριῶν Ὑποδιακόνων.

ΤΗΝ Τρίτη, 15/28.12.2010, ἐώρτασε τὸ Ἱερὸ Ναῦδριο τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου στὸν Κουβαρᾶ Ἀττικῆς. Ἐλειτούργησε ὁ Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνος Τερζάκης, παρουσία ἀρκετῶν πιστῶν.

Χριστούγεννα στην Νότια Όσσετία

Ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Μεθώνης κ. Άμβρόσιος, έταξιδευσε για άλλη μία φορά στην Ν. Όσσετία, όπου έτέλεσε την Έορτη των Χριστουγέννων με τόν Κλήρο και τὸ Ὁρθόδοξο Ποίμνιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν περιοχή αὐτὴ τοῦ Καυκάσου. Στὴν πρωτεύουσα Τσχίνβαλι, στὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, τελέσθηκε Ἱερὰ Ἀγρυπνία, στὴν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Μεθώνης οἱ τρεῖς Ἱερεῖς π. Ἰάκωβος, π. Ἀλέξιος καὶ π. Γεώργιος καὶ παρίσταντο περὶ τὶς τρεῖς χιλιάδες πιστῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεώς του αὐτῆς, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος εἶχε συναντήσεις ἐπὶ θεμάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας παρουσίας στὴν περιοχή με τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐξωτερικῶν καὶ Ὁρθηκευμάτων τοῦ Κρατιδίου, ὡς καὶ με τὸν ἀσθενοῦντα Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Ἀλανίας κ. Γεώργιο.

Χριστουγεννιάτικη Ἑόρτια Ἐκδήλωση

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, 21.12.2010 ἐκ.ἡμ., τελέσθηκε στὴν Αἴθουσα Ὁμιλιῶν καὶ Ἐκδηλώσεων τοῦ Πνευματικοῦ μας Κέντρου «Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου» στὸν Κολωνὸ (Πατρῶν 12) Ἀθηνῶν μία ωραία Χριστουγεννιάτικη Ἐκδήλωση.

Ἡ Χωρωδία «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία», πλαισιωμένη ἀπὸ ὁμάδα παιδιῶν ποὺ εἶχαν προετοιμασθῇ καταλλήλως καὶ ἀπὸ ὀρχήστρα παραδοσιακῶν ὀργάνων, ἀπέδωσε Ἑόρτια Κάλαντα τῆς περιόδου τοῦ Δωδεκαημέρου. Ἀκούσθηκαν ἑννέα μελωδίες Καλάντων Χριστουγέννων, Πρωτοχρονιάς καὶ Θεοφανίων, προερχόμενες ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Ρωμιοσύνης.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε ἐπίσης ἀπαγγελία ποιημάτων καὶ λογοτεχνικῶν καὶ πνευματικῶν κειμένων, σχετιζομένων με τὴν ἐόρτια περίοδο τοῦ Δωδεκαημέρου.

Μεταξὺ τοῦ ἀκροατηρίου περιλαμβάνοντο καὶ Κληρικοὶ μας, ὡς καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος συνεχάρη τοὺς συντελεστὰς τῆς ωραίας Ἐκδηλώσεως καὶ ἔθεσε τὴν κατακλεῖδα μετὰ κατάλληλες πνευματικὲς σκέψεις καὶ προτροπές.

Ἡ Ἀγρυπνία τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν καὶ Κουρὰ Μοναχῆς

Το Σάββατο, 21.11.2010 ἐκ.ήμ., τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἐτελέσθη Ἀγρυπνία στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, ὅπου ἐγκαταδιώνει ὀκταμελὴς Ἀδελφότης ὑπὸ τὴν σεβαστὴ Γερόντισσα Μακρίνα Μοναχῇ.

Τῆς Ἀγρυπνίας προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, ὁ καὶ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς, ἔλαβε δὲ μέρος καὶ ὁ Ἐφημέριος Αὐτῆς Αἰδεσιμ. π. Δωρόθεος Ξυναριανός, παρισταμένων ἀρκετῶν Ὑποδιακόνων. Συνεπροσευχήθη μεγάλο πλῆθος εὐλαδῶν προσκυνητῶν.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Θ. Λειτουργίας, στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν ἔκειρε Ρασοφόρο Μοναχὴ τὴν Δόκιμη Ἀδελφὴ Καλὴ, ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ὄνομα Κυπριανῆ. Ἡ νεόκουρος Μοναχὴ ἔχει ἐπίσης καὶ τὴν κατὰ σάρκα Ἀδελφὴ τῆς Μοναχῆ στὴν ἴδια Μονή, ἡ ὁποία ἐκάρῃ τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἡμέρα τοῦ παρελθόντος ἔτους, λαβοῦσα τὸ ὄνομα Χριστονύμφη.

Οἱ δύο Ἀδελφές Μοναχές τυγχάνουν θυγατέρες τοῦ ἀδελφοῦ Σωτηρίου Στουραῖτη, ἐκ τῶν πνευματικῶν μας τέκνων, ὁ ὁποῖος εἶναι συνταξιούχος μηχανικὸς αὐτοκινήτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, βοηθεῖ δὲ καὶ συμπαραστέκεται ὁλοψύχως στὶς ἀνάγκες τῶν Ἱερῶν Μονῶν μας.

Μετὰ τὴν κατανυκτικὴ Ἀγρυπνία τῆς εὐλογημένης Θεομητορικῆς Ἑορτῆς τῶν

Εἰσοδίων, παρετέθη ἐόρτιος Τράπεζα στὴν νέα μεγάλη Αἴθουσα-Ἀρχονταρῖκι τῆς ιστορικῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ ὁποία τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναζωογονεῖται κτηριακῶς, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς, πρεσβείας τῆς Ἀγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς καὶ τοῦ Κτήτορος ἁγίου Γέροντος Ἱερωνύμου († 1943), εὐχαῖς τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ.

Συνοδική Παραίνεσις

Πρὸς τὸ χριστεπώνυμο Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοδοσίας μας

«Πρόβατον γὰρ ἐσφραγισμένον οὐ ραδίως ἐπιβουλεύεται,
τὸ δὲ ἀσήμενον κλέπτει εὐάλωτον»
(Ἀγίου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 36, στλ. 377B)

Τέκνα Φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Κᾶς ἀσπαζόμεθα ἐν ἀγίῳ φιλήματι καὶ Σᾶς χαιρετίζομε μὲ τὸν ἀποστολικὸ λειτουργικὸ ἀσπασμό: «Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν»!

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καὶ μεγάλῃ εὐλογίᾳ τῆς 37ης τακτικῆς Συνεδριάσεως τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μας (4-5.10.2010 ἐκ.ἡμ.), ἐμεῖς οἱ ἐλάχιστοι ἐν Χριστῷ πνευματικοὶ Σας Πατέρες, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ὁρθόδοξων Ἐνισταμένων κατὰ τῆς καινοτομίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, θεωροῦμε ἀναγκαῖο νὰ Σᾶς ἀπευθύνωμε, ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος μας, λόγον Ἐλπίδος, Παραμυθίας καὶ Οἰκοδομῆς.

Ἡ ἐπιθυμία μας αὐτῇ, νὰ ἀπευθυνθοῦμε στοὺς Κληρικούς, τοὺς Μοναχοὺς, τὶς Μοναχὲς καὶ τοὺς Λαϊκοὺς τῆς Δικαιοδοσίας μας, εἶναι ἰσχυροτέρα κατὰ τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ συγκυρία, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων συμπληρώνονται ἐφέτος εἴκοσι πέντε (25) ἔτη ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

* * *

α. Ἡ ἀποστολοβάδιος καὶ ἀγιοτόκος Πατρίδα μας, ἀλλὰ καὶ σύμπας ὁ κόσμος, συγκλονίζεται ἐκ θεμελίων ἀπὸ μία πολύμορφη καὶ πολυεπίπεδη κρίσι,

πανταχόθεν δὲ ἀκούεται ἡ ἔκκλησις: «Ἐπιστροφὴ στὶς Βασικὲς Ἀξίες!», ὅπως Αὐτὲς ἐβιώθησαν διαχρονικὰ καὶ γνήσια στὰ ὅρια τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ μας.

Τὰ θεμέλια μιᾶς χριστιανικῆς κοινωνίας ἦσαν ἀνέκαθεν ἡ ἀγάπη, ἡ φιλία, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ εὐσπλαγχνία, ἡ αὐτοθυσία, ἡ μετριοφροσύνη, ἡ ἀκεραιότης, ἡ τιμιότης καὶ εὐκρίνεια.

Ἡ παράκαμψις καὶ ἐν τέλει ἡ ἐγκατάλειψις αὐτῶν τῶν Βασικῶν Ἀξιῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς μοναδικὸ θεμέλιο καὶ κέντρο τοὺς τὸν Σωτῆρα μας Χριστό, ὠδήγησε στὴν διατάραξιν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς, στὴν συσσώρευσιν ἐρειπίων καὶ τὴν δημιουργίαν ἀδιεξόδων.

Ἡ ποικιλόμορφη φιλαυτία, ὁ ἄκρατος καταναλωτισμὸς, ὁ εὐδαιμονισμὸς, ἡ ἔλλειψις αὐτο-σεβασμοῦ καὶ ἐν γένει ἡ πρακτικὴ ἀθεΐα, ὠδήγησαν σὲ μία βαθειὰ ἀλλοτριώσιν τὸν ἄνθρωπον, σὲ μία ὄντως κοινωνικὴ τραγωδίαν.

• **Καλούμεθα** σήμερα νὰ ἀναδειξώμε τὴν μοναδικότητα τῆς εὐαγγελικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἀνθρωπολογίας, νὰ συμβάλωμε στὴν εἰρήνευσιν καὶ ἐνότητα τοῦ κόσμου, μὲ τὴν ἀπαραίτητη ὅμως προϋπόθεσιν, ὅτι θὰ εἴμεθα συνεπεῖς μὲ τὸν χριστιανικὸ ἑαυτό μας, μὲ τὸ χριστο-

κεντρικό σταυρο-αναστάσιμο ἦθος μας, παραμένοντες ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε προσκόλλησι καὶ εἰδωλοποίησι, πνευματοφόροι, ζωηφόροι καὶ φωτοφόροι.

* * *

6. Σὲ περιόδους ριζικῶν κοινωνικῶν ἀνακατατάξεων παρετηρεῖτο ἀνέκαθεν μία ἀναζωπύρωσις τῶν λεγομένων Ἑσχατολογικῶν Ἀνησυχιῶν, μία νόθος ἐσχατολογικὴ ἀγωνία γιὰ τὸν ἐπικείμενον Ἀντίχριστο, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ σὲ ἓνα εἶδος χαραγματοφοβίας καὶ ἀριθμοφοβίας, σὲ συνεχεῖς ἀγχωτικὲς ὑποψίες, στὴν ἀπαισιόδοξή θεωρήσι τῆς Ἱστορίας καὶ τελικὰ σὲ μία νοσηρὴ ἐσωστρέφεια καὶ ἀπόρριψι τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ τεχνολογικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν τούτοις, ἡ Ὁρθόδοξή Ἑσχατολογία εἶναι ἐνεργητικὴ καὶ δυναμικὴ: ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ἁγία Ρίτσα καὶ ἡ Καλλιέλαιος, εἶναι ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Νέος Ἰσραὴλ, ὁ Ὅποιος ἀγοράσθηκε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου-Χριστοῦ καὶ διατελεῖ ἐν Ἐξόδῳ καὶ Μαρτυρίῳ, πορευόμενος πρὸς τὴν Καινὴν Πόλιν τῶν Ἑσχάτων, γιὰ νὰ συμμετάσχη στὸ Δεῖπνον τοῦ Γάμου τοῦ Ἀρνίου.

• **Ἡ Ἐκκλησία**, κατὰ τὴν Μαρτυρικὴν Ἐξοδὸν Τῆς, ἀντιμετωπίζει μὲ νηπτικὴ ἐγρήγορσι τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, προσλαμβάνει καὶ μεταμορφώνει αὐτὰ εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τὸ ἐκπληκτικὰ ἐλπιδοφόρο καὶ αἰσιόδοξο μῆνυμα τῆς Ἰ. Ἀποκαλύψεως, ἡ Ὅποία διὰ πλήθους ὁράσεων, συμβολικῶν παραστάσεων, παραβολῶν καὶ ὕμνων ζωγραφίζει τὸν μεγαλειώδη θρίαμβο τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐπανάληψιν τοῦ θριάμβου τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ: ὅπως ὁ Χριστὸς ἐνίκησε μὲ τὸ Πάθος Του, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ Ἐκκλησία θὰ νικήσῃ μὲ τὴν σταυρο-αναστάσιμη πορεία Τῆς καὶ θὰ θριαμβεύσῃ μετὰ ἀπὸ

αὐτὴν, στὰ Ἑσχάτα.

■ **Στὸ** μεγάλο ὅμως καὶ ἐπικαιρὸ αὐτὸ θέμα, δηλαδὴ τῶν λεγομένων Ἑσχατολογικῶν Ἀνησυχιῶν, ἀναφερόμεθα διεξοδικὰ σὲ ἄλλο *Κείμενό* μας, τὸ ὁποῖο θὰ δημοσιευθῇ αὐτὲς τὲς ἡμέρες μὲ τίτλο: «*Προτάσεις Θεραπείας τῆς Ἑσχατολογικῆς Χαραγματοφοβίας καὶ Ἀριθμοφοβίας*».

* * *

γ. Ἐφέτος συμπληρῶνεται ἐννεμήκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920, ἡ ὁποία ἐγκαινίασε, ἐθεμελίωσε καὶ προώθησε τὴν ἐκκλησιολογικὴ αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή, ἀποτελεῖ δὲ πανθομολογουμένως τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Στὶς ἐννέα αὐτὲς δεκαετίες ὁ Οἰκουμενισμὸς προχώρησε μὲ ἀλματώδη βήματα, ἓνα ἐκ τῶν ὁποίων ἦταν ἡ Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924, ἐνῶ τὰ σοβαρώτερα ἦσαν ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὸ λεγόμενο Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ ἡ δραστηριοποίησίς των σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, θεωρητικὰ καὶ πρακτικά, τῆς Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως, οἱ ὁποῖες καλλιεργοῦν τὸν δογματικὸ συγκρητισμὸ καὶ τὴν σχετικοποίησι τῆς Ἀληθείας.

Ἡ ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ἐπιβεβαιώνει πλήρως τὴν ἐπισήμανσι τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὅτι ἡ Καινοτομία εἶναι «νόσος», ἡ ὁποία «ὅταν ἐπεισενεχθῇ (εἰσαχθῇ), αἰεὶ καινοτομίας τίκει» (PG τ. 62, στλ. 626), σὺν τῷ χρόνῳ δὲ καλλιεργεῖ τὲς προϋποθέσεις ἀλλοιώσεως τῆς ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος: «πρὸς ἄλλο τι σχῆμα παντελῶς μεθαρμωσθῆναι τὰς Ἐκκλησίας» (PG τ. 32, στλ. 424B), ἥτοι τὴν ὁλοκληρωτικὴν μεταβολὴν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὥστε νὰ

λάβουν κάποιαν ἄλλην μορφήν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν εὐστάθειαν καὶ ὁμόνοιαν περὶ τὴν Πίστιν.

• **Εἶναι** λοιπὸν εὐκαιρία νὰ ἀνανεώσωμε τὸ ὄραμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ Ἀποτειχίσεως, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὁρίων τῆς Πατερικῆς καὶ Συνοδικῆς Παραδόσεως, ὥστε «ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» καὶ αὐξάνοντες εἰς τὸν Χριστὸν τὰ πάντα, προοδεύοντες πνευματικῶς μέχρις ὅτου ἐξομοιωθῶμεν κατὰ πάντα μετ' Αὐτόν, καὶ πληρούμενοι «εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ» (πρβλ. Ἐφεσ. δ' 15, γ' 19), νὰ μᾶς δοθῇ ἡ μεγίστη δωρεὰ τῆς ἐπανενώσεως τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῆς κατακρίσεως τῆς αἰρέσεως.

* * *

δ. Ὁδύνῃ αἰσθανόμεθα καὶ λύπην ἐν Χριστῷ, διότι στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ καμπὴ οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου εἶναι δυστυχῶς διηρημένοι ἔναντι τοῦ καλπάζοντος Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς κοινωνικῆς κρίσεως, ἀποτελοῦντες οὐσιαστικὰ μέρος τῆς κρίσεως ἢ συμβάλλοντες, ἔστω καὶ ἀκουσίως, στὴν ἐπιδείνωσιν αὐτῆς, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ συνιστοῦν ἐξυγιαντικὸ παράγοντα καὶ διέξοδο ἀπὸ τὴν κρίσιν.

Οἱ διάφορες προσπάθειες ἐνώσεως τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν ἀλλοδαπή, οἱ ὅποιοι εἶναι θεαίως φορεῖς Μαρτυρίου καὶ Μαρτυρίας γιὰ τὴν γνησιότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, δὲν ἀπέδωσαν τοὺς ἀναμενόμενους καρποὺς καὶ παραμένει ἐπεῖγον τὸ αἷτημα τῆς ἐπανενώσεως.

Πρὸ τοῦ ἀδιέξοδου αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἐπίσημες διαδικασίες καθυστεροῦν ἢ δυσλειτουργοῦν, παρὰ τίς ὅπωςδήποτε καλὲς διαθέσεις, ἐνθαρρύνουμε καὶ προτρέπομε πατρικῶς τὰ πνευματικά μας τέκνα στὴν σύναψιν καὶ καλλιέργειαν

φιλικῶν σχέσεων καὶ συμμαχιῶν ἐν Χριστῷ μετὰ τοὺς ἀδελφούς μας τῶν ἄλλων Δικαιοδοσιῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, σὲ ἐπίπεδο μάλιστα συλλογικῶν.

Ἐνορίες, Μονές, Σύλλογοι, Ὁμάδες Δράσεως, Περιοδικὰ, Ἱστολόγια, Συντακτικὲς Ὁμάδες, Κοινωνικὰ Κινήματα κ.ἄ., εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτελέσουν μικρὲς ἀλληλέγγυες εἰρηνικὲς Κοινότητες Πολιτισμοῦ, Ὁρθοδόξου Θεολογίας, Κοινωνικῆς Προσφορᾶς καὶ Παρεμβάσεως, εἰς πείσμα τῆς ἀτομικῆς καὶ συλλογικῆς ἐσωστρεφείας καὶ ἀποθαρρύνσεως.

• **Τὸ «πνεῦμα»** τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι πνεῦμα Ἐλευθερίας, Ἐλπίδος καὶ Χαρᾶς, ὅχι δὲ πνεῦμα δουλείας, φόβου καὶ ἄγχους, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐλευθερώνει συνεχῶς ὁ Κύριός μας μετὰ τὴν συμμετοχὴν μας στὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας Του, στὸ Μυστήριον τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του.

* * *

Με τίς ταπεινὲς αὐτὲς σκέψεις καὶ ἐπισημάνσεις, ἐπιθυμοῦμε νὰ κλείσωμε τὴν *Συνοδικὴ Παραίνεσί* μας, μετὰ τὴν ἐλπίδα ἐν Χριστῷ, ὅτι συμβάλλομε τοιοῦτοτρόπως στὴν ἀναθέρμανσιν τοῦ ζήλου ἐν μέσῳ τοῦ χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Δικαιοδοσίας καὶ στὴν ἀνάδειξιν τῆς βαθείας πεποιθήσεως, ὅτι δὲν εἴμεθα μόνοι καὶ ἀπερριμένοι στοὺς δαιδάλους τῆς Ἱστορίας, ἀλλὰ ἀποτελοῦμε τὰ λογικὰ Πρόβατα τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μας, τὰ ὁποῖα ἔχουν σημανθῇ καὶ φέρουν τὴν *Σφραγίδα* τοῦ Ἀρνίου.

• **«Πρόβατον»** δὲ ἐσφραγισμένον οὐ ῥαδίως ἐπιβουλεύεται, λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «τὸ δὲ ἀσήμαντον κλέπταις εὐάλωτον» (PG τ. 36, σελ. 377B), ἤγουν Πρόβατον, τὸ ὁποῖον ἔχει λάβει τὴν *Σφραγίδα* τοῦ Ἀρνίου (τοῦ

Κυρίου του), δὲν κινδυνεύει εὐκολα· ἐνῶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει σημανθῇ (ἢ ἔχει καταστρέψει τὴν Σφραγίδα του), εἶναι εὐκολὴ λεία στοὺς κλέπτες δαίμονες.

■ **Ἡ ἀνανέωσις** καὶ ἐνεργοποιήσις τῆς Σφραγίδος τοῦ Ἀρνίου, τὴν Ὅποία ἀξιοθήκαμε νὰ λάβωμε στὸ Ἅγιο Βάπτισμα καὶ τὸ Χρῖσμα, πρέπει νὰ εἶναι συνεχῆς μὲ τὸ τελωνικὸ φρόνημα, τὴν αὐτομεμφία καὶ μετάνοια, τὴν εὐσπλαγγη καὶ θυσιαστικὴ ἀγάπη, τὴν νῆψι καὶ τὴν προσευχή, ὡς καὶ τὴν συνεχῇ μετοχή μας στὰ Ἱερὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Οἱ ἐγκάρδιες εὐχές μας, μαζὶ μὲ τὴν εὐλογία τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν

Ἀγίων, νὰ Σᾶς ἐνισχύουν, ὀδηγοῦν καὶ προστατεύουν στὴν θεάρεστη πορεία Σας γιὰ τὴν ἐμπειρικὴ Συνάντησι μὲ τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, στὸν Ὅποιο πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Φυλὴ Ἀττικῆς

12ῃ Δεκεμβρίου 2010 ἐκ.ήμ.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Ἐνισταμένων

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ὁ Γραμματεὺς
† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Κασσαβέτειας Βόλου

ΤΗΝ ἐπομένῃ τῶν Χριστουγέννων, Σάββατο, 26.12.2010 ἐκ.ήμ., πραγματοποιήθηκε καὶ πάλι ἐπίσκεψις ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Κασσαβέτειας Βόλου ἀπὸ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸ καὶ τὸν Φιλανθρωπικὸ Σύλλογο τοῦ «Ἀγίου Φιλαρέτου».

Ἡ ὁμάδα περιελάμβανε συνολικὰ 46 προσκυνητές, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ Μοναχὲς ἀπὸ Μονές μας τῆς Ἀττικῆς.

Στὶς Φυλακὲς εἶχαν τὴν δυνατότητα νὰ συναντηθοῦν μὲ 230 Κρατούμενους, στοὺς ὁποίους προσέφεραν ἀγάπη καὶ συμπαράστασι, ὡς καὶ δέμα στὸν κάθε ἕναν μὲ εἶδη πρώτης καὶ ἀτομικῆς ἀνάγκης. Ἀρκετοὶ Κρατούμενοι συγκινήθηκαν βαθειὰ καὶ κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς ἐξέφρασαν ἑκδηλὰ τὴν εὐχαρίστησί τους.

Ἐπίσης, ἐγίνε ἐπίσκεψις καὶ δέσις στὸν Ναὸ τῶν Φυλακῶν, ὃ δὲ Διευθυντὴς προσέφερε στὸ ἐντευκτήριο κέρασμα σὲ ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες εἰς ἔνδειξιν ἐκτιμῆσεως καὶ εὐχαριστίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, πραγματοποιήθηκε κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἱερὸ προσκύνημα στὴν σεβασμία καὶ ἱστορικὴ Μονὴ Ἀγάθωνος, πλησίον τῆς Λαμίας.

Ἡ Σφαγὴ τῶν Ἀγίων Νηπίων ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου

Μία πνευματικὴ-ἡσυχαστικὴ προσέγγισις

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

Ο **ΗΡΩΔΗΣ** προσπάθησε νὰ θανατώσῃ τὸν Σωτῆρα μας Χριστό, ὁ Ὅποιος ὡς Βρέφος Αἰώνιον, ὡς Παιδίον Νέον, ἀποτελοῦσε ἀπειλὴ γιὰ τὸ διεφθαρμένο βασιλείο του. Νόμιζε, ὅτι θὰ ἔπαιρνε κάποια ἡμέρα τὴν ἐξουσία του, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ ἀφροσύνῃ του θεωροῦσε ἀφθαρτὴ καὶ ἄτρωτη. Στὴν παράφορη προσπάθειά του ἐξολοθρεύσεως τοῦ «ἐπιδόξου διεκδικητοῦ» τοῦ θρόνου του, ἔδωσε ἀπάνθρωπη ἐντολὴ γιὰ τὴν γενικὴ σφαγὴ τῶν νηπίων ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω...

Τὰ πρῶτα θύματα τῆς νέας Πίστεως, οἱ Πρωτομάρτυρες Αὐτῆς, ἦσαν τὰ ἀθῶα, καθαρὰ, ἀγνὰ καὶ ἄκακα βρέφη, αὐτὰ ποὺ ἀγαποῦσε καὶ ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπ' ὅλους ὁ Κύριός μας καὶ ζητεῖ νὰ τὰ ὁμοιάσουμε, γιὰ νὰ εἰσέλθουμε στὴν αἰώνιο Βασιλεία Του.

Κάθε ἕνας, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ παράγγελμα τοῦ Κυρίου μας καὶ ἐπιστρέφει στὴν παιδικὴ καθαρότητα καὶ ἀθωότητα, μέσῳ τῆς καθαρτικῆς, ζωογόνου καὶ μεταμορφωτικῆς μετανοίας, ἀντιμετωπίζει ἀργὰ ἢ γρήγορα τὸν Ἡρώδη ἢ τοὺς Ἡρώδες του, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν νὰ τὸν καταδιώκουν, προκειμένου νὰ τὸν ἀναγκάσουν ἢ νὰ παύσῃ νὰ ἀκολουθεῖ τὸν Σωτῆρα Χριστὸ ἢ νὰ ἐξολοθρευθῇ καὶ θανατωθῇ!

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀναλαμβάνῃ τὸν ἀγῶνα καθάρσεως διὰ τῆς μετανοίας, ἐπισύρει τὸν θανάσιμο φθόνον τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ὀργάνων τους καὶ ὅπωςδήποτε θὰ καταδιωχθῇ. Ὁ διάβολος καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ διαβόλου δὲν ἐπιθυμοῦν καὶ δὲν ἀνέχονται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ «συλληφθῇ» ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ Νέος Ἀδὰμ, τὸ Αἰώνιο Θεῖον Βρέφος, ὥστε νὰ ἀνατείλῃ καὶ πάλι στὴν γῆ ὁ Νοητὸς Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, νὰ λάμψῃ καὶ πάλι ἡ μαρμαρυγὴ τῆς Δόξης τῶν Ἀκτίνων Του· προσπαθοῦν δὲ μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐμποδίσουν καὶ νὰ ματαιώσουν μία νέα ἔλευσι τοῦ Χριστοῦ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου, διότι αὐτὸ ἀποτελεῖ μία ἐπαναλαμβανόμενη νίκη τοῦ Χριστοῦ, αὐξήσει καὶ οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας Του, μία νέα ἡττα τοῦ διαβόλου καὶ μία ὑποχώρησι καὶ διάλυσι τοῦ σκοταδιοῦ του καὶ τῆς κοσμικῆς κυριαρχίας/ἐξουσίας του.

Ὁ πονηρὸς ἐπιδιώκει μὲ κάθε τρόπο, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ποὺ μετανοεῖ νὰ μὴ φθάσῃ τουλάχιστον στὴν ἐπίγνωσι τῆς Ἀληθείας καὶ στὴν Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δηλαδή, νὰ μὴ ἀρχίσῃ ὁ ἐν μετανοίᾳ ἄνθρωπος νὰ νήφῃ ἐπὶ τῶν λογισμῶν του καὶ νὰ τηρῇ καὶ φυλάσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του, νὰ μὴ «μάθῃ» τὴν ἀδιάλειπτη Νοερὰ Προσευχή, νὰ μὴ ἀποδυθῇ στὸν ἀγῶνα τῆς πράξεως τῶν ἀρετῶν, νὰ μὴ προσέρχεται ἀξίως, μετὰ φόβου Θεοῦ, Πίστεως καὶ Ἀγάπης, στὴν Θεῖα Εὐχαριστία. Ἄν ὁ ἄνθρωπος ἀμελήσῃ, φοθηθῇ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω, τότε ὁ Ἡρώδης, ἦτοι ὁ διάβολος, «κέρδισε».

Ἄν ὁμως ὁ ἄνθρωπος προχωρήσῃ, χάριτι Θεοῦ, σὲ ὅλα τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀρχίσῃ μέσῳ τῆς ἐν ὑπακοῇ καὶ ταπεινώσει συμμετοχῆς στὴν Θεῖα Εὐχαριστία νὰ δίδῃ τόπον ἐντὸς τοῦ ἐσπιλωμένου σώματός του καὶ τῆς φάτνης τῆς ἀλόγου ψυχῆς του στὸ Θεῖον Βρέφος, ὥστε ἡ Βασιλεία Του νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἀνοφέγγῃ στὴν μέχρι τότε σκοτεινὴ ψυχὴ του, τότε ὅπωςδήποτε ὁ Ἡρώδης ἢ οἱ Ἡρώδες θὰ ἐξαπολύσουν γενικὴ ἐπίθεσι, ὥστε νὰ ἀνακτήσουν τὸ «χαμένο ἔδαφος».

Στὸ σημεῖο αὐτό, ἡ παραχώρησις ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ ἀγωνιζομένου πιστοῦ ἀδείας ἱκανοποιήσεως σὲ ἔστω καὶ ἓνα «κοιμισμένο» πάθος του, ἀκόμη καὶ ἡ ἀπροσεξία στὶς αἰσθήσεις ὡς καὶ ἡ ἐμμονὴ σὲ ὅ,τιδήποτε ἐγωϊστικὸ καὶ ἐμπαθές, ἀποτελοῦν τὴν *θύρα διελεύσεως καὶ εἰσόδου* τῶν ἐχθρῶν του ἐντὸς του, οἱ ὁποῖοι ἐπιποθοῦν θηριωδῶς νὰ εὑρουν τὸ Θεῖον Βρέφος γιὰ νὰ τὸ «κατασφάξουν»...

Τὸ Θεῖον Βρέφος ποτὲ δὲν παραμένει ἀφύλακτο, ἀλλὰ στὶς περιπτώσεις ἐπιδρομῆς καὶ λεηλασίας ἐντὸς τῆς ψυχῆς, ἀπὸ ἀμέλειά της, ἀπομακρύνεται ἀμέσως καὶ φεύγει εἰς γῆν Αἰγύπτου, ἤτοι εἰς ἄλλην ψυχὴν, εἰς ἄλλον λαόν, πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ περιθάλψιν Του.

Ὅμως, ὁ τοιοῦτος ἔρημος ἄνθρωπος παραδίδεται ἀφύλακτος στὴν διωκτικὴ μανία τῶν κακίστων ἐχθρῶν του, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν τὸ ἔργο τῆς φρικτῆς «*θρεφοκτονίας*». Ὅλες οἱ ἀγαθές ἔξεις, οἱ ὁποῖες εἶχαν ἀρχίσει νὰ βλαστάνουν ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν Παρουσία τοῦ Θείου Βρέφους, οἱ ἀγαθοὶ λογισμοί, νεύσεις, δυνάμεις, διαθέσεις κλπ., ὅλα πλέον ἐκτίθενται στὴν καταστροφικὴ μανία τῶν διωκτικῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ τῆς πονηρίας, ποὺ ἐπιποθοῦν διακαῶς νὰ ἀπογυμνώσουν τὸν ἄνθρωπο, νὰ τὸν χειροτερεύσουν, νὰ τὸν καταστήσουν καὶ πάλι σπήλαιο ληστών!...

Ἡ καταστροφικὴ αὕτὴ διαδικασία διαρκεῖ ὅσο ὁ ἄνθρωπος παραμένει ἀναποφάσιτος καὶ παραδομένος στὴν ἐπήρεια τοῦ πειρασμοῦ. Καταπαύει δὲ καὶ ἀναστέλλεται, στὸν βαθμὸ ποὺ ὁ ἀγωνιστὴς συνέρχεται καὶ ὀργανώνει τὴν ἄμυνά του, ἀντιμαχόμενος γενναίως καὶ καλῶν εἰς βοήθειαν τὸν δυνάμενον σώζειν. Αὐτόν, ποὺ ἄφησε τὰ θεῖα Ἰχνη Του, τοὺς θεῖους Χαρακτῆρες Του ἐντὸς τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς φωταυγοῦς Παρουσίας Του. Ἡ γνήσια μετάνοια, ἐν ταπεινώσει, ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ πατρός, καταπαύει τὴν ὀργὴν καὶ κοπάζει τὴν θραύσιν...

Γι' αὐτό, στὴν Θ. Λειτουργία, κατὰ τὸν Καθαγιασμό, παρακαλοῦμε τὰ Θεῖα Δῶρα νὰ μᾶς ἀποβοῦν εἰς «*νῆψιν ψυχῆς*». Ἄνευ νηπτικῆς στάσεως καὶ διαθέσεως, μὲ συνθηκολογήσεις καὶ ὑποχωρήσεις στὰ πάθη, ἀκόμη καὶ στὰ παραμικρά, ἡ Θεία Κοινωνία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δράσῃ εὐεργετικῶς ἐντὸς ἡμῶν, τὸ δὲ Θεῖον Βρέφος εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔρχεται καὶ νὰ φεύγῃ.

Γι' αὐτό οἱ Ἅγιοι Πατέρες τονίζουν πάρα πολὺ τὸ θέμα τῆς προετοιμασίας *πρὸ* τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ τῆς προσοχῆς καὶ ἐγρηγόρσεως *μετὰ* ἀπὸ Αὐτήν. Μᾶς προτρέπουν δὲ νὰ εἴμεθα πάντοτε σὲ τέτοια κατάστασι, ὥστε διὰ τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν, τῆς ἐπιτελέσεως τῶν ἀρετῶν, τῆς διαρκοῦς νήψεως καὶ διὰ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, νὰ δυνάμεθα νὰ ἐλκύσουμε τὴν Θεία Χάρι καὶ νὰ κρατήσουμε/βαστάξουμε Αὐτήν.

Διαφορετικά, θὰ ἀντιμετωπίζουμε ἐντὸς ἡμῶν ἐναλλασσόμενες τραυματικὲς καταστάσεις, οἱ ὁποῖες θὰ μᾶς βασανίζουν καὶ θὰ ἐμποδίζουν τὴν πνευματικὴ μας σταθερότητα, πρόοδο καὶ ἀνάπτυξι.

Εἶθε μὲ τὴν μετάνοιά μας νὰ ἀναπαύουμε τὸ Θεῖον Βρέφος ἐντὸς ἡμῶν, νὰ χαίρωμεθα τὴν Παρουσία Του καὶ νὰ μεταμορφωνώμεθα κατὰ τὴν Εἰκόνα Αὐτοῦ, μὴ δίδοντες *θύραν εἰσόδου* στὸν ἐχθρὸ διάβολο, ὁ ὁποῖος σὰν Ἡρώδης ποθεῖ τὴν δῶξι τοῦ Χριστοῦ, τὴν θρεφοκτονία καὶ τὴν αἰώνιο καταστροφή μας!... Ἄς μὴ ἀγνοοῦμε λοιπὸν τὰ «*νοήματά*» του, ἀλλὰ ἄς διατηροῦμε καὶ καλλιεργοῦμε «*νοῦν Χριστοῦ*»!

Χριστουγεννιάτικη Μυσταγωγία μέ την πέννα τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη*

ΟΝΑΟΣ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἦτο ἡ παλαιὰ μητρόπολις τοῦ φρουρίου. Ὁ ναῦσκος, πρὸ ἑκατονταετηρίδων κτισθεὶς, ἴστατο ἀκόμη εὐπρεπὴς καὶ ὄχι πολὺ ἐφθαρμένος. Ὁ παπα-Φραγκοῦλης καὶ ἡ συνοδεία του φθάσαντες εἰσῆλθον τέλος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ καρδιά των ἠσθάνθη θάλλος καὶ γλυκύτητα ἄφατον. Ὁ ἱερεὺς ἐψιθύρισε μετ' ἐνδομύχου συγκινήσεως τὸ «Εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκόν σου», κι ἡ θεῖα τὸ Μαλαμῶ, ἀφοῦ ἥλλαξε τὴν φ'στίνα της τὴν βρεγμένην καὶ ἐφόρεσεν ἄλλην στεγνὴν, καὶ τὸ γ'νάκι της τὸ καλὸ, τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς ἀβασταγὴν καλῶς φυλαγμένα ὑπὸ τὴν πρῶραν τῆς βάρκας, ἔδесе μέγα σάρωθρον ἐκ στοιβῶν καὶ χαμοκλάδων, καὶ ἤρχισε νὰ σαρῶνῃ τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ, ἐνῶ αἱ γυναῖκες αἱ ἄλλαι ἤναπαν ἐπιμελῶς τὰ κανδήλια, καὶ ἤναψαν μέγα πλῆθος κηρίων εἰς δύο μανουάλια, καὶ παρεσκεύασαν μεγάλην πυρὰν μὲ ξηρὰ ξύλα καὶ κλάδους εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἐσχηματίζετο μικρὸν στένωμα, παράλληλον τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου, κλειόμενον ὑπὸ σωζομένου ὀρθοῦ τοιχείου γείτονος οἰκοδομῆς, κι ἐγέμισαν ἄνθρακας τὸ μέγα πύραυνον, τὸ σωζόμενον ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ βήματος, κι ἔθεσαν τὸ πύραυνον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ρίψασαι ἄφθονον λίβανον εἰς τοὺς ἄνθρακας. Καὶ «ὡσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὁσμὴν εὐωδίας».

Ἐλαμψε δὲ τότε ὁ ναὸς ὅλος, καὶ ἤστραψε ἐπάνω εἰς τὸν θόλον ὁ Παντοκράτωρ μὲ τὴν μεγάλην καὶ ἐπι-

βλητικὴν μορφήν, καὶ ἠκτινοβόλησε τὸ ἐπύχρυσον καὶ λεπτουργημένον μὲ μυρίας γλυφὰς τέμπλον, μὲ τὰς περικαλλεῖς καὶ ἀρίστης βυζαντινῆς τέχνης εἰκόνας του, μὲ τὴν μεγάλην εἰκόνα τῆς Γεννήσεως, ὅπου «Παρθένος καθέζεται τὰ Χερουβεὶμ μιμουμένη», ὅπου θεσπεσίως μαρμαίνουσιν αἱ μορφαὶ τοῦ Θεοῦ Βρέφους καὶ τῆς Ἀμώμου Λεχοῦς, ὅπου ζωντανὰ παρίστανται αἱ ὄψεις τῶν Ἀγγέλων, τῶν μάγων καὶ τῶν ποιμένων, ὅπου νομίζει τις ὅτι στίλβει ὁ χρυσός, εὐωδιάζει ὁ λίβανος καὶ βαλσαμώνει ἡ σμύρνα, καὶ

ὅπου, ὡς ἐὰν ἡ γραφικὴ ἐλάλει, φαντάζεται τις, ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ὅτι ἀκούει τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ κρέματα ὁ μέγας ὀρειχάλκινος καὶ πολὺκλαδος

πολυέλαιος, καὶ ὀλόγυρα ὁ κρεμαστός χορός, μὲ τὰς εἰκόνας τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν ἐτελοῦντο τὸ πάλαι οἱ σεμνοὶ γάμοι τῶν χριστιανικῶν ἀνδρογύνων. Καὶ ὀλόγυρα αἱ μορφαὶ τῶν Μαρτύρων, Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν, ἴστανται ἐπὶ τῶν τοίχων ἡρεμοῦντες, ἀπαθεῖς, ὅποιοι ἐν τῷ Παραδείσῳ, εὐθὺ καὶ κατὰ πρόσωπον βλέποντες, ὡς βλέπουσι καθαρῶς τὴν Ἀγίαν Τριάδα. Μόνος ὁ Ἅγιος Μερκούριος, μὲ τὴν βαρεῖαν περικεφαλαίαν του, μὲ τὸν θώρακα, τὰς περικνημίδας καὶ τὴν ἀσπίδα, φαίνεται ὀλίγον τι ἐγκαρσίως βλέπων καὶ κινούμενος καὶ δρῶν, εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ ναοῦ, ἐκεῖ ὅπου διατρυνᾷ μὲ τὸ δόρυ του τὸν ἐπὶ θρόνου καθημένον ὠχρὸν Παραβάτην. Πελιδνὸς ὁ παράφρων τύραννος, μὲ τὸ βλέμμα σβήνων,

με τὸ στήθος αἰμάσσον, μάτην προσπαθεῖ
ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸ στέρνον του τὸν ὄξυν
σίδηρον, καὶ ἐξεμεῖ μετὰ τῆς τελευταίας
βλασφημίας καὶ τὴν μιὰν ψυχὴν του.
Γείτων τῆς τρομακτικῆς ταύτης σκηνῆς
παρίσταται γλυκεῖα καὶ συμπαθεστάτη
εἰκὼν, ὁ Ἅγιος Κήρυκος, τριετίζον
παιδίον, κρατούμενον ἐκ τῆς χειρὸς ὑπὸ
τῆς μητρὸς του, τῆς Ἀγίας Ἰουλίττης. Διὰ
δώρων καὶ θυσιῶν ἐζήτει ὁ διώκτης
Ἀλέξανδρος νὰ ἐλκύσῃ τὸ παιδίον, καὶ
διὰ τοῦ παιδίου τὴν μητέρα. Ἀλλ' ὁ παῖς,
καλὼν τὴν μητέρα του καὶ ὑποφελλίζων
τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ἔπτυσσε τὸν
τύραννον κατὰ πρόσωπον, κι ἐκεῖνος
ἐξαγριωθεὶς ἐκρήμνισε τὸ παιδίον ἀπὸ
τῆς μαρμαρίνης κλίμακος, ὅπου συν-
έτριψε τὸ τρυφερόν καὶ διὰ στεφάνους
πλασθὲν κράνιον.

Καὶ εἰς τὴν κιθάδα τοῦ ἱεροῦ βήματος,
ὕψηλά, ἐφαίνετο στεφανωμένη ὑπὸ
Ἀγγέλων ἡ τῶν Οὐρανῶν Πλατυτέρα.
Καὶ κατωτέρω, περὶ τὸ θυσιαστήριον,
ἴσταντο, ἄρρητον σεμνότητα ἀποπνέ-
ουσαι, αἱ μορφαὶ τῶν Μεγάλων Πατέρων,
τοῦ Ἀδελφοθέου, τοῦ Βασιλείου, τοῦ
Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Θεολόγου, κι
ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἔχαιρον, διότι ἔμελλον
ν' ἀκούσωσι καὶ πάλιν τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς
ᾠμους τῆς Εὐχαριστίας, οὓς αὐτοὶ ἐν
Πνεύματι συνέθεσαν. Πέριξ δὲ καὶ ἐντὸς
καὶ ἐκτὸς εἰκονίζετο περιτέχνως ὅλον τὸ
Δωδεκάορτον καὶ τὰ Τάγματα τῶν
Ἀγγέλων, καὶ ἡ Βρεφοκτονία, καὶ οἱ
κόλποι τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Λησιτῆς, ὁ ἐπὶ
τοῦ Σταυροῦ ὁμολογήσας.

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ Κάστρον καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Χριστοῦ,
τόσον θάλλπος ἐθώπευσε τὴν ψυχὴν των,
ὥστε, ἂν καὶ ἦσαν κατάκοποι, καὶ ἂν
ἐνύσταζόν τινες αὐτῶν, ἠσθάνθησαν
τόσον τὴν χαρὰν τοῦ νὰ ζῶσι καὶ τοῦ νὰ
ἔχωσι φθάσει αἰσίως εἰς τὸ τέρμα τῆς
πορείας των, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου,

ὥστε τοὺς ἔφυγε πᾶσα νύστα καὶ πᾶσα
κόπωση (...). Καὶ εἴτα ὁ ἱερεὺς ἔβαλεν
εὐλογητόν, καὶ ἐψάλη ἡ λιτὴ τῆς μεγα-
λοπρεποῦς ἐορτῆς, μεθ' ὃ οἱ κυρ-Ἀλεξαν-
δρῆς ἤρχισαν τὰς ἀναγνώσεις, καὶ ὅσοι
ἦσαν νυστασμένοι ἀπεκοιμήθησαν σιγὰ
εἰς τὰ στασίδια των (Ἄ! ἔμελλον ἄρα τοῦ
Προφητάνακτος οἱ θεσπέσιοι ᾠμοὶ ἀπὸ
ψαλμῶν νὰ καταντήσωσιν ἀνάγνωσις
νυστακτικὴ, καὶ ὡς ἀνάγνωσις νὰ παρα-
λείπωνται ὅλως, ὡς φορτικόν τι καὶ
παρέλκον!), βαυκαλιζόμενοι ἀπὸ τὴν
ἔρρινον καὶ μονότονον ἀπαγγελίαν τοῦ
κυρ-Ἀλεξανδρῆ. Ὁ ἀγαθὸς γέρων ἦτο
ἐκ τοῦ ἀμιμήτου ἐκείνου τύπου τῶν
ψαλτῶν, ὧν τὸ γένος ἐξέλιπε δυστυχῶς
σήμερον. Ἐψάλλε κακῶς μὲν, ἀλλ'
εὐλαβῶς καὶ μετ' αἰσθήματος (...).

Ἀλλ' ὅτε ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν ἔψαλε τὸ
«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ
Χριστός», τότε αἱ μορφαὶ τῶν Ἀγίων
ἐφάνησαν ὡς νὰ ἐφαιδρύνθησαν εἰς τοὺς
τοίχους. «Ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν ἔνθα
ὁδεύει ὁ ἀστήρ», καὶ ὁ κυρ-Ἀλεξανδρῆς
ἐνθουσιῶν ἔλαβε τὴν ὑψηλὴν καλὰμην
καὶ ἔσεισε τὸν πολυέλαιον μὲ τὰς
λαμπάδας ὅλας ἀνημμένας. «Ἀγγελοι
ᾠμοῦσιν ἀκαταπαύστως ἐκεῖ», κι ἐσεισθῇ
ὁ ναὸς ὅλος ἀπὸ τὴν βροντώδη φωνὴν τοῦ
παπα-Φραγκοῦλη μετὰ πάθους ψάλ-
λοντος «Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες τῷ
σήμερον ἐν σπηλαίῳ τεχθέντι», καὶ οἱ ἄγ-
γελοὶ οἱ ζωγραφιστοί, οἱ περικυκλοῦντες
τὸν Παντοκράτορα ἄνω εἰς τὸν θόλον,
ἔτειναν τὸ οὖς, ἀναγνωρίσαντες οἰκεῖον
αὐτοῖς τὸν ᾠμον.

Καὶ εἴτα ὁ ἱερεὺς ἐπῆρε καιρόν, καὶ
ἤρχισε νὰ προσφέρῃ τῷ Θεῷ θυσίαν
αἰνέσεως.

(*) Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ περίφημο Διήγημα τοῦ
μεγάλου Σκιαθίτου Λογοτέχνου «Στὸ Χριστὸ
στὸ Κάστρον» (1891), ὅπως παρατίθεται στὸν 2ο
Τόμο τῶν «Ἀπάντων» του (ἐπιμέλεια Γ. Βαλέτα,
σελ. 274-277, ἄ.τ.χ.).

Πνευματικὲς Νουθεσίαις Στάρετς Μακαρίου τῆς Ὀπτίνα*

ΜΕ πολλὴ χαρὰ πληροφοροῦμαι ὅτι ἄνοιξαν τὰ μάτια σου καὶ εἶδες τὴν κρυμμένη ὑπερηφάνειά σου. Ἀρχισες ν' ἀποκτᾶς ταπείνωση. Καὶ ὁ Κύριός μας σκεπάζει μὲ τὴν εὐνοία καὶ τὴ χάρη Του ὅλους τοὺς ταπεινοὺς.

Ἄλλ' ἀναφωνεῖς ἔντρομη: «Πῶς πρέπει νὰ φαίνομαι στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ!». Καλά, πρὶν τί νόμιζες; Σίγουρα δὲν νόμιζες ὅτι σὲ θεωροῦσε καλὴ, ἀγνή καὶ ἀναμάρτητη;

Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριά, τί παραλογισμὸς εἶν' αὐτός, νὰ γογγύζεις ἐπειδὴ ἔχεις παιδιά; Τὰ παιδιά εἶναι μὰ ἀπὸ τίς πολλὲς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο. Εἰδικὰ γιὰ τὴ γυναῖκα, ὁ Ἀπόστολος λέει ὅτι «σωθήσεται διὰ τῆς τεκνογονίας» (Α΄ Τιμ. 2:15). Στὸ Θεὸ ἀνήκει ἡ ἐξουσία ν' ἀποφασίζει ἂν θ' ἀποκτήσεις ἢ δὲν θ' ἀποκτήσεις παιδιά καὶ πόσα. Ἄν σοῦ στείλει ὅσα κι ἂν σοῦ στείλει- δέξου τα μὲ χαρὰ. Ἄν ὄχι, μὴ λυπᾶσαι. Ἀλλὰ ποτὲ μὴν τολμήσεις νὰ κάνεις δικές σου ἐπιλογές, ἢ νὰ ἐπέμβεις καὶ νὰ ἐμποδίσεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Πολέμησε τὴ ζηλοτυπία καὶ τὴν καχυποψία σου. Δὲν δικαιολογεῖται οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλῃ. Ὁ νοῦς ποῦ ἔχει παραδοθεῖ στὴ ζήλεια καὶ στὸ φθόνο, γεννάει τίς πιὸ ἀπίθανες φαντασιώσεις. Γιατί ὁ διάβολος μὲ χαιρεκακία ζωγραφίζει πειστικὲς εἰκόνες, ποὺ δὲν ἔχουν κανένα ἔρεισμα ἔξω ἀπὸ τὴ φαντασία τοῦ φθονεροῦ ἀνθρώπου.

Υ.Γ. Μόλις ἔλαβα τὸ γράμμα σου, μὲ τὸ ὁποῖο μὲ πληροφορεῖς γιὰ τὸ θάνατο τῆς μικρῆς σου κόρης. Σοῦ ἔχω γράψει ἤδη πόσο λάθος ἦταν ποῦ εὐχόσουν νὰ μὴν εἶχες παιδιά. Ἀλλὰ τώρα εἶναι ἐξίσου λάθος νὰ πιστεύεις ὅτι αὐτὸ θὰ μπορούσε, μὲ ὅποιοδήποτε τρόπο, νὰ ὀδηγήσει στὸ θάνατό της. Ὁχι, σίγουρα δὲν εἶσαι ὑπεύθυνῃ ἐσὺ! Ὁ Κύριος τὴν πῆρε κοντὰ Του ὄχι ἐξαιτίας σου, ἀλλὰ γιατί τὴν ἤθελε στὸν οὐρανό, δίπλα Του. «Ἡρώγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτῆς ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς» (πρβλ. Σοφ. Σολ. 4:11). Ἀντῆσε δύναμη καὶ παρηγορία ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι τώρα ἡ κόρη σου βρίσκεται πιὸ κοντὰ στὸ Θεὸ ἀπ' ὅσο πρὶν, καὶ ὅτι τώρα εἶναι ὁλοκληρωτικὰ καὶ γιὰ πάντα κάτω ἀπὸ τὴ δικὴ Του φροντίδα καὶ προστασία.

- Νὰ θυμᾶσαι πάντα ὅτι στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ ἓνας μετανοημένος ἁμαρτωλὸς εἶναι προτιμότερος ἀπὸ ἓναν ὑπερήφανο, ποῦ δὲν ἔχει ἁμαρτήσῃ μὲ ἄλλο τρόπο παρὰ μόνον μὲ τὴν ὑπερηφάνειά του. Θυμήσου τὴν παραβολὴ τοῦ Τελώνη καὶ τοῦ Φαρισαίου. Καὶ προπαντός, τὸ σχόλιο ποῦ ἔκανε ὁ Κύριος στὸ τέλος της...

- Πολλὲς φορὲς πίσω ἀπὸ τὴν προσευχὴ μας κρύβεται ὑπουλα καὶ δόλια αὐτὸ τὸ κοφτερὸ παγοκρυστάλλο, ἡ ὑπερηφάνεια. Τότε ἡ προσευχὴ ὄχι μόνον δὲν μᾶς ἐνώνει μὲ τὸ Θεό, ἀλλὰ ἐνεργεῖ σὰν ἓνα δηλητήριο, ποῦ φαρμακώνει τὴν ψυχὴ μας καὶ τὴν ὀδηγεῖ ἀσυνείδητα ἀκόμα μακρύτερα ἀπὸ Ἐκεῖνον.

(*) Στάρετς Μακαρίου τῆς Ὀπτίνα, Πνευματικὲς Νουθεσίαις (ἀπὸ τίς ἐπιστολές του), ἐκδ. 6', Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου, Ὁρωπὸς Ἀττικῆς 1991, σελ. 160-161, 136-137.

Ὁ Ζήλος γιὰ τὴν Πίστι καὶ τὴν Ἀρετὴ τῆς Ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας* (Μνήμη: 31 IB')

ΕΙΝΑΙ ἀδύνατο νὰ ἐκφράσῃ κανεὶς τὴν καλωσύνη της γιὰ τοὺς ἀσκητές. Τόσο ζήλο εἶχε ἀποκτήσῃ γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ὀρθόδοξη πίστι, ὥστε, ὅταν ἄκουγε ἀπλῶς καὶ μόνο νὰ ὀνομάζουμε κάποιο αἱρετικό, προσπαθοῦσε μὲ τὶς συμβουλές της νὰ τὸν μεταστρέψῃ, ἂν πειθόταν στὸ καλὸ· διαφορετικὰ δὲν καταδεχόταν οὔτε γιὰ δοθήθεια τῶν φτωχῶν νὰ πάρῃ κάτι ἀπ' αὐτόν.

Κάποτε μνημόνευσα λοιπὸν στὴν ἁγία Ἀναφορὰ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκας ἐνὸς ὑπάτου μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους ποὺ κοιμήθηκαν ἤδη, ποὺ τελείωσε τὴν ζωὴ της στὴν ξενιτειά, στοὺς Ἁγίους Τόπους.

Ἔχουμε τὴν συνήθεια ἐμεῖς νὰ τὸ κάνουμε αὐτό, γιὰ νὰ μεσιτεύουν πρὸς χάρι μας τὴν φοβερὴ ἐκείνη ὥρα.

Κι' ἐπειδὴ ψιθυρίζοταν ἀπὸ κάποιους ποὺ βρίσκονταν σὲ ἐπικοινωνία μὲ μᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους, ὅτι ἦταν αἱρετική, τόσο ἀγανάκτησε ἢ καλὸτυχη, ὥστε ἀμέσως, τὴν ἴδια στιγμή, νὰ μοῦ φωνάξῃ αὐθόρμητα:

– **Νὰ ζῇ ὁ Κύριος!** Ἄν τὴν ὀνομάζῃς, δὲν θὰ κοινωνῶ ἀπὸ τὴν προσφορά σου!

Κι' ὅταν τῆς ἔδωσα τὸ λόγο μου πάνω στὸ ἅγιο Θυσιαστήριο, ὅτι ποτὲ πιά δὲ θὰ τὴν μνημονεύσω, ἀπάντησε:

– Πολὺ εἶναι καὶ μιὰ φορὰ! Ἐπειδὴ τὴν μνημόνευσες, δὲν κοινωνῶ!

Ἔτσι θεωροῦσε πὼς εἶναι παράβασι τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἡ μνημόνευσι αἱρετικῶν τὴν ὥρα τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς.

Ὁ Τάφος τῆς Ὁσίας Μελάνης στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεγάλης Παναγίας στὰ Ἱεροσόλυμα.

Λαχταροῦσε τόσο ὑπερβολικὰ τὴν ἀγνότητα, ὥστε ἔπειθε καὶ μὲ χρήματα καὶ μὲ συμβουλές πολλοὺς καὶ νέους καὶ νέες ν' ἀπαρνοῦνται τὴν ἀκολασία καὶ τὴν ἄσεμνη ζωὴ, διδάσκοντας σὲ ὅσους τὴν πλησίαζαν:

– Σύντομη εἶναι ἡ ζωὴ μας καὶ δὲν διαφέρει σὲ τίποτα ἀπ' ὄνειρο. Γιατί καταστρέφουμε λοιπὸν τὰ σώματά μας, ποὺ συμβαίνει νὰ εἶναι ναοὶ τοῦ Θεοῦ, καθὼς δηλώνει ὁ Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου; Καὶ γιατί νὰ χάνουμε, γιὰ μιὰ στιγμὴ διαφθορᾶς καὶ γιὰ βρωμερὲς ἡδονές, τὴν ἀγνότητα, ποὺ μέσα σ' αὐτὴν μᾶς παραγγέλει ὁ

Χριστὸς νὰ ζοῦμε; Ἡ ἄξια τῆς παρθενίας εἶναι ἀληθινὰ πολὺ μεγάλη, γιὰ νὰ καταξιωθῇ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ γεννηθῇ ἀπὸ Παρθένα.

Πολλοὶ ἀκούγοντας τὰ λόγια της αὐτὰ ἔδειξαν ζήλο γιὰ τὴν ἀγνότητα καὶ ὥρμησαν στὰ σκάμματα τῆς ἀρετῆς.

(*) Βίος τῆς Ὁσίας Μελάνης, Σειρὰ Ἀνθὴ τῆς Ἑρήμου, 11, ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Βυτουμᾶ, 1975, σελ. 48-50.

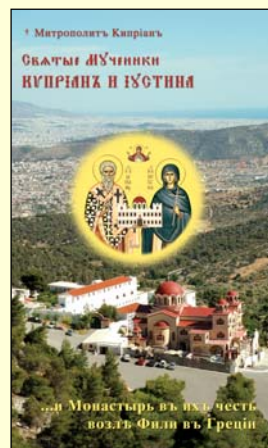

† Μητροπολίτου Κυπριανοῦ

**Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα
καὶ τὸ Μοναστήρι τους στὴν Φυλὴ τῆς Ἑλλάδος**

ΠΡΟ τριῶν ἐτῶν, εἶχε κυκλοφορήσει ἡ νέα ἐμπλουτισμένη ἔκδοσις τοῦ βιβλίου μὲ τὸν Βίο τῶν Ἀγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἡ ὁποία περιελάμβανε ὁκτὼ σύγχρονα Θαύματά τους, στοιχεῖα γιὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ μας στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, σύντομη περιεκτικὴ ἀναφορὰ στὸ Ἡμερολογιακὸ θέμα καὶ τὴν αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁδηγίες πνευματικῆς προετοιμασίας γιὰ τοὺς Ἐξορκισμοὺς, ὡς καὶ χρήσιμες πληροφορίες γιὰ τὸν τρόπο ἐπισκέψεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, γιὰ τὸ λειτουργικὸ τοῦ προγράμματος, γιὰ τὸν τρόπο ἐπικοινωνίας κλπ.

Τὸ ὑλικὸ ἐκείνου τοῦ βιβλίου, μὲ σχετικὴ ἀναγκαίαι διασκευὴ καὶ μὲ πρόσθετο στοιχεῖο τὴν παράθεσι τῆς Ἐξορκιστικῆς εὐχῆς ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, κυκλοφορεῖ πλέον καὶ στὴν ρωσικὴ γλῶσσα, προκειμένου νὰ καλύψῃ τὶς αὐξημένες ἀνάγκες ρωσοφώνων πιστῶν καὶ εὐλαδῶν προσκυνητῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ συμβάλῃ στὴν εὐρύτερη διάδοσι τῆς γνωριμίας μὲ τοὺς θαυματουργοὺς Ἀγίους μας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας μεταξὺ τῶν σλαύων Ὁρθοδόξων.

• Τετραχρωμία • Σελίδες: 88 • Σχήμα: 12×20 ἐκ. • Τιμὴ: 5,50 €

☉ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,

E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

